

Útreňa v čertvrtók pjátyja ned'íli
svjatých postóv
Velíkij kanón svjatáho
Andréja Krítskaho

Útreňa Akafístovoj subbóty

Útreňa v čertvrtók pjátyja ned'íl'i svjatých postov Velikij kanón svjataho Andreja Krítskaho

J: Sláva svjat'íj, i jedinosúščnij, i životvorjášcej, i nerazd'íl'ňij Trójci, vsehdá, nýňi i prísno, i vo víki vikov.

E: Amíň.

Sláva vo výšnich Bóhu, i na zemlí mír, v čelovícich blahovolénije. **Tríždy**

Hóspodi, ustňi mojí otvérzeši i ustá mojá vozvíst'át chvalú tvojú. **Dváždy**

Psalóm 87.

Hóspodi, Bóže spasénija mojehó, * vo dní vozzvách, i v nošči pred tobóju. – Da vnídet pred t'á molítva mojá, * prikloní úcho tvoje k moléniju mojemú. – Jáko ispólnisja zól dušá mojá, * i živót mój ádu priblížisja. – Privminén bých s nizchod'áščimi v rón, * bých jáko čelovík bez pómošči. – V mértvych svobod': * Jáko jázvennij spjáščiji vo hróbi, -- íchže ne pomjanúl jesí ktomú, * i tíji ot rukí tvojejá otrinovéni býša. – Položíša mjá v róvi preispódnim, * v témnych, i síni smértňij. – Na mňi utverdísja járost' tvojá, * i vsjá vólny tvojá navél jesí na mjá. – Událil jesí znájemych mojích ot mené, * položíša mjá mérzost' sebí, – prédan bých, i ne ischoždách. * Óči mojí iznemohóst'i ot niščetý, – vozzvách k tebí, Hóspodi, vés déň, * vozd'ích k tebí rúci mojí. – Jedá mértvymi tvoříši čudem; * ilí vráčeve voskresját i ispovíďatsja tebí; – Jedá povíst'

któ vo hróbi mĺlost' tvoju, * i ístinu tvoju v pohĺbeli; – Jedá poznána búdut vo t'mí čudesá tvojá, * i právda tvojá, v zemlí zabvénňij; – I áz k tebí, Hóspodi, vozzvách, * i útro molítva mojá predvarít t'á. – Vskúju, Hóspodi, otríješi dúšu moju, * otvraščaješi licé tvoje ot mené; – Níšč jésm áz, i v truďích ot júnosti mojejá, * voznészesja, smiríchsja, i iznemohóch. – Na mní preidóša hňívi tvojí, * ustrašénija tvojá vozmutiša mjá. – Obydóša mjá jáko vodá, * vés déň oderžáša mjá vkúpi. – Událil jesí ot mené drúha i ískrenňaho, * i znájemych mojích ot strastěj. – Hóspodi Bóže spasénija mojihó, * vo dní vozzvách, i v noščí pred tobóju. – Da vnídet pred t'á molítva mojá, * prikloní úcho tvoje k moléniju mojemú.

Sláva, i nýňi: Allilúja, allilúja, allilúja, * sláva Tebí, Bóže.
Triždy

Jektenjá velíkaja:

J: Mírom Hóspodu pomolímjsja.

E: Hóspodi, pomíluj.

O svýšnim míri, i spaséniji dúš nášich, Hóspodu pomolímjsja.

O míri vsehó míra, blahostojániji svjatých Bóžijich cerkvěj i sojedínéniji vsích, Hóspodu pomolímjsja

O svjat'ím chrámi sém, i s víroju, blahohovínijem, i stráchom Bóžiim vchod'áščich v óň, Hóspodu pomolímjsja.

O svjat'íššem vselénst'ím Archijeréji našem **ímja rék**, Pápi Rímst'im, Hóspodu pomolímjsja.

O preosvjaščénňjššem Archijepískopi i Mitropolít'i našem Kýr **ímja rék**, i o bohoľubívim Jepískopi našem **ímja rék**, čestním presvýterstvi, vo Christ'í diákonstvi, o vsém pričt'i i Púdech, Hóspodu pomolímjsja.

O prederžáščich vlastéch nášich i o vsém vóinstvi, Hóspodu pomolímjsja.

O blahorastvoréniji vozdučov, o izobiliji plodov zemných, i vrmeňich mírnych, Hóspodu pomolímsja.

O plávajuščich, putešestvujuščich, nedúhujuščich, stráždúščich, pľinénnych i o spaséniji ích, Hóspodu pomolímsja.

O izbávitisja nám ot vsjakija skórbi, hńíva i núždy, Hóspodu pomolímsja.

Zastupí, spasí, pomíluj, i sochrání nás, Bóže, Tvojeju blahodátiju.

Presvjatúju, prečístuju, preblahoslovénnuju, slávnuju Vladýcicu nášu Bohoródicu i prisnod'ívu Maríju, so vsími svjatými pomjanúvše, sámi sebé, i drúh drúha, i vés živót náš Christú Bóhu predadím.

E: Tebí, Hóspodi.

J: Jáko podobájet Tebí vsjakaja sláva, česť i poklonénije, Otcú i Sýnu, i svjatómu Dúchu, nýňi i prisno, i vo víki vikov.

E: Amíň.

Pojétsja vo hlás tropárja.

Allilúja, allilúja, allilúja.

E: Allilúja, allilúja, allilúja.

stích: Ot nóšči útreňujet dúch mój k tebí, Bóže, zané svít povel'ínija tvojá na zemlí.

stích: Právd'i naučítejsja živúščiji na zemlí.

stích: Závist' príimet ľúdi nenakázannija.

stích: Priloží ím zlája, Hóspodi, priloží zlája slávnym zemlí.

Troičný tropári.

Tropár, hlás 1.: Plotskími obrazovániji bezplótnych síl * k mýslennomu i neveščestvennomu vozvodími umú, * i trisvjatóju písniju triipostásnaho Božestvá prijemľušče sijánije,* cheruvímski vozopijím jedínomu Bóhu: * svját, svját, svját jesí Bóže náš: * Molítvami svjatých apóstol Tvojích i svjatíteľa Nikolája, pomíluj nás.

Sláva: So vsími nebésnymi sílami, * cheruvímski súščemu vo výšnich vozopijím, * trisvjatúju vozsyľajúšče chvalú: * svját, svját, svját jesí, Bóže náš, * molítmami vsích svjatých Tvojích pomíluj nás.

I nýňi: Vostávše ot sná, pripádajem Tí bláže, * i ánhel'skuju písň vopijém Tí, síľne: * svját, svját, svját jesí, Bóže, * Bohoródiceju pomíluj nás.

Tropár, hlás 2.: Nesozdánnoje jestestvó, vsích ziždítel'u, * ustňí náša otvérzi, jáko da vozvistím chvalú Tvojú vopijúšče: * svját, svját, svját jesí, Bóže náš: * Molítmami svjatých apóstol Tvojích i svjatítel'a Nikolája, pomíluj nás.

Sláva: Výšnijia síly podražájušče na zemlí, * pobídnuju písň prinósim Tí, bláže: * svját, svját, svját jesí, Bóže náš, * molítmami vsích svjatých Tvojích pomíluj nás.

I nýňi: Ot odrá i sná vozdvíhl mjá jesí, Hóspodi, * úm mój prosvití i sérdce, i ustňí mojí otvérzi, * vo jéže píti Tjá, svjatája Trójce: * svját, svját, svját jesí, Bóže, * Bohoródiceju pomíluj nás.

Tropár, hlás 3.: Trójce jedinosúščnaja i nerazdíľnaja, * jedínice triipostásnaja i soprisnosúščnaja, * Tebí jáko Bóhu ánhel'skuju písň vopijém: * svját, svját, svját jesí, Bóže náš: * Molítmami svjatých apóstol Tvojích i svjatítel'a Nikolája pomíluj nás.

Sláva: Otcá beznačáľna, Sýna sobeznačáľna, * Dúcha soprisnosúščna, božestvó jedíno, * cheruvímski slavoslóviti derzájušče, hlahólem: * svját, svját, svját jesí, Bóže náš, * molítmami vsích svjatých Tvojích pomíluj nás.

I nýňi: Naprásno sudijá príidet, * i kojehóždo d'ijánija obnažátsja, * no stráchom zovém v polúnošči: * svját, svját, svját jesí, Bóže náš, * Bohoródiceju pomíluj nás.

Tropár, hlás 4.: Beznačáľnaho Tvojeho Otcá, * i Tebé, Christé Bóže, * i presvjatáho Tvojeho Dúcha, * cheruvímski

slavoslóviti derzájušče, hlahólem: * svját, svját, svját jesí, Bóže náš: * Molítvami svjatých apóstol Tvojích i svjatíteľa Nikolája pomíľuj nás.

Sláva: Jáko číni nýňi ánhel'stiji na nebesí, * i stojánija stráchom čelovíčeskaja na zemlí, * pobídnuju písň prinósim Tí, bláže: * svját, svját, svját jesí, Bóže náš, * molítvami vsích svjatých Tvojích pomíľuj nás.

I nýňi: Úmnych Tvojích slúh prinosíti smértniji písň derzájušče, hlahólem: * svját, svját, svját jesí, Bóže náš, * Bohoródiceju pomíľuj nás.

Tropár, hlás 5.: Píniju vrémja, i molítvi čas, * príľízno vozopijím jedínomu Bóhu: * svját, svját, svját jesí, Bóže náš: * Molítvami svjatých apóstol Tvojích i svjatíteľa Nikolája pomíľuj nás.

Sláva: Obrazováti derzájušče úmnaja Tvojá vóinstva, * Trójce beznačál'naja, ustý nedostójnymi vopijém: * svját, svját, svját jesí, Bóže náš, * molítvami vsích svjatých Tvojích pomíľuj nás.

I nýňi: Íže v ložesná d'ivíčeskaja vmistívyjsja, * i nídr otéčeskich ne razlučívysja, * so ánhely i nás, Christé Bóže, prijímí vopijúščich Tí: * svját, svját, svját jesí, Bóže náš, * Bohoródiceju pomíľuj nás.

Tropár, hlás 6.: Bezplótnymi ustý, nemólčnymi slavoslověňmi, * šestokríľ'niji vopijút Tí trisvjatúju písň, Bóže náš, * i mý íže na zemlí nedostójnymi ustý chvalú Tí vozsyľajem: * svját, svját, svját jesí, Bóže náš: * Molítvami svjatých apóstol Tvojích i svjatíteľa Nikolája pomíľuj nás.

Sláva: Predstojášče so stráchom cheruvími, * užasájuščasja s trépetom serafími, * trisvjatúju písň prinósjat nemólčnym hlásom, * s nímiže i mý vopijém hríšnji: * svját, svját, svját jesí, Bóže náš: * molítvami vsích svjatých Tvojích pomíľuj nás.

I nýňi: Tróičnyja jedínicy božestvo * neslijánnym sojedinénijem slávím, * i ánhel'skiju písň vopijém: * svját, svját, svját jesí, Bóže náš, * Bohoródiceju pomíluj nás.

Tropár, hlás 7.: Nepristúpnomu božestvu vo jedínici Trójci, * serafimskuju trisvjatúju vozsylájušče chvalu, * so stráchom vozopijím: * svját, svját, svját jesí, Bóže náš: * Molítvami svjatých apóstol Tvojích i svjatíteľa Nikolája pomíluj nás.

Sláva: Jáko són, Pínost' otložívši, duše, * ispravlénije ko chvaléniju pokaží sudijí, * i so stráchom vozopíj: * svját, svját, svját jesí, Bóže náš, * molítvami vsích svjatých Tvojích pomíluj nás.

I nýňi: Výšneju síloju cheruvímski vospivájemyj, * i božestvennoju slávoju ánhel'ski poklaňájemyj, * prijímí i nás súščich na zemlí, * nedostójnymi ustnámi chvalénije Tebí vozsylájuščich: * svját, svját, svját jesí, Bóže náš, * Bohoródiceju pomíluj nás.

Tropár, hlás 8.: Na nébo serdcá imúšče, ánhel'skij podražajím čín, * i so stráchom sudijí pripadém, * pobídnuju vzyvájušče chvalu: * svját, svját, svját jesí, Bóže náš: * Molítvami svjatých apóstol Tvojích i svjatíteľa Nikolája pomíluj nás.

Sláva: Zrítí Tebé ne smíjušče cheruvími, * let'ášče zovút so vosklicánijem * božestvennuju písň trisvjatáho hlása, * s nímiže i mý vopijém Tí: * svját, svját, svját jesí, Bóže náš, * molítvami vsích svjatých Tvojích pomíluj nás.

I nýňi: Sľacájemi množestvom prehríšénij nášich, * i ne smíjušče vozvrítí na vysotú nebésnuju, * dúšu s t'ľom preklónše, * so ánhely písň vopijém Tí: * svját, svját, svját jesí, Bóže náš, * Bohoródiceju pomíluj nás.

Málaja jektenijá:

J: Páki i páki mírom Hóspodu pomolímsja.

E: Hóspodi, pomíluj.

J: Zastupí, spasí, pomíluj i sochraní nás, Bóže, Tvojéju blahodátiju.

E: Hóspodi, pomíluj.

J: Presvjatúju, prečístuju, preblahoslovénnuju, slávnuju Vladýčicu nášu Bohoródicu i prisnod'ivu Maríju, so vsími svjatými pomjanúvše, sámi sebe i drúh drúha, i vés živót náš Christú Bóhu predadím.

E: Tebí, Hóspodi.

J: Jáko Tvojá deržáva, i Tvojé jést' cárstvo, i síla, i sláva, Otcá, i Sýna, i svjatáho Dúcha, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

E: Amíň.

Sidálny

Sidálen, hlás 1.: Mréžuju slovésnoju pleténija vitíjskaja, * rýbarije, tróstiju kréstnoju rarvérhše, * prosvitíša jazýki blahočéstno, * sláviti t'á Bóha ístinnaho: * t'ímže tebí i písň ukriplšemu ích vopijém: * sláva Otcú, i Sýnu, sláva jedinosúščnomu Dúchu, * sláva t'ími prosvitívšemu mír.

Stích: Vo vsjú zémľu izýde viščánije ích, i v koncý vselénnyja hlahóly ích.

Premúdriji vselénnyja lovcý, * ot Bóha prijímše mílostivnoje,* molíte i nýňi o nás vopijúščych: * Hóspodi, spasí stranú i hráď tvój, * i ot soderžáščich lútych svobodí, * Apóstolmi dúšy náša.

Sláva i nýňi: Bohoródičen: Bezmáterňaho na nebesí, páče mýsli i slúcha, * na zemlí bez otcá rodilá jesí; * tohó Bohoródice molí o dušách nášich.

Sidálen, hlás 2.: Umudrívyj páče vitíj lovcý, * i poslavýj jákože propovídniki vsěj zemlí, * neizrečénnym

čelovikoľúbijem Christé Bóže, * t'ími utverdí cérkov tvojú, *
i vírnym nizposlí blahoslovénije tvoje, * jedíne mílostive
i čelovykoľubče.

Stích: Vo vsjú zémľu izyde viščánije ích, i v koncý vselénnyja hlahóly ích.

Ulovívše jazýki rybárije, * i naučívše koncý tebí
pokláňatisja,* neizrečénny my tvojším čelovikoľúbijem Christé
Bóže. * T'ími utverdí Cérkov tvojú, * i vírnym nizposlí
blahoslovénije tvoje, * jedíne vo svjatých počívájaj.

Sláva, i nýňi, Bohoródičen: Tá veličájem Bohoródice,
vopijúšče: * Rádujsja nezachodímaho svíta óblače, * tohó
nosívši v nídrich, slávy Hóspoda.

Sidálen, hlás 3.: Božéstvenni propovídnicy ístiny, *
i učítelije Cérkve, pokazástesja, samovídcy apóstoly: * ídolov bo
prélest' poprávše, * i Trójcu jáсно propovídaste, * júže molíte
blažénni, * darováti nám véliju mílost'.

Stích: Vo vsjú zémľu izyde viščánije ích, i v koncý vselénnyja hlahóly ích.

Prijďte vsí, apóstoly vospojím, jáko pravíteli: * Ídolov bo
lést' othnáša, * i k svítu žizni vozvedóša, * i v trójcu slávití
naučíša. * T'ímže vsí ích čestnúju pámjat' soveršájúšče vírniji, *
Spása proslávím.

Sláva i nýňi: Bohoródičen: Jáko nevozďilannaja D'ívo
lozá,* krasníjšij hrózd prozjablá jesí, * istočájúšcij nám vinó
spasíteľnoje, vsích veseláščeje, * t'ímže jáko vinú t'á blahích
ublažájúšče, * prísno so ánhelom vopijém: * Rádujsja
Blahodátnaja.

Sidálen, hlás 4.: Svitíla v koncích učeníkí tvojá, Christé,
javíl jesí, * sijájúšča dušám nášym vo tmí, rázum tvój, Vladýko:*
i lést' idoľskuju t'ích rádi omračív, * učénmi blahočéstija
prosvitíl jesí mír, * t'ích mol'bámi spasi dúšy náša.

Stích: Vo vsjú zémľu izyde viščánije ích, i v koncý vselénnyja hlahóly ích.

Jákože Mojsěj Izráiľa ot rabóty, * mórem čérnym
nastávivyj, * desníceju tvojeju Vladýko pohruzívyj faraóna: *

táko čudesý, premúdriji učenicý tvojí, * móre rastorhóša hórkahe bezbóžija: * i ľúdi nastáviša k tebí, beznačál'ne Slóve, * i jedíne čelovikoľúbče.

Sláva, i nýňi: Bohoródičen: Slóvo Otčeje, Christá Bóha našeho * ot tebé voplotívšesja, poznáchom, Bohoródice Dívó,* jedína čistaja, jedína blahoslovénnaja. * Tím nepres-táno t'á vospivájušče veličájem.

Sidálen, hlás 5.: Jáko samovídcy Slóva i sluhí Christóvy, * premúdryja apóstoly pochválím * v písnech duchóvnych i pínich vsí zemníj: * Christá bo príľižno móľat tíji o nás, * pojúšcich svjaščénnuju ích pámjat', * i pokláňajuščichsja moščém.

Stách: Vo vsjú zémľu izjyde viščánije ích, i v koncy vselénnyja blahóly ích.

Apóstoly Hóspodni sohlásno voschválím, * jáko svitíla jávľšyjasja vselénňij: * jazýki bo blahočéstno ulovíša, * i prosvitívše nás, vozpropovídajut jáсно Trójcu čestí svjatúju, * sojedinénnuju úbo suščestvóm, * razďilénnuju že ypostásmi.

Sláva, i nýňi: Bohoródičen: Neiskusobráčnaja Nevísto i Prísnoďívo, * so ánhely neprestáno voschvalájem t'á, * jáko sotvorí nám veličija tobóju Sýn tvój i Bóh, * íže přežde vík ot Otcá, * vo utróbi tvojejí vmistítisja blahovolí, * svobodíti ot přelesti ród náš.

Sidálen, hlás 6.: Jáko posredí učeník tvojích, * přišel jesí, Spáse, mír dajáj ím: * přijdí k nám, i spásí nás.

Stách: Vo vsjú zémľu izjyde viščánije ích, i v koncy vselénnyja blahóly ích.

Učenicý tvojí Isúse, * v koncy zemlí posylájami, * jazýki blahočéstno jáko rýby ulovívše, * přivedóša tvojejí bláhosti, Hóspodi. * I tími vopijém tí, Čelovikoľúbče: * ľúdem tvojíjm podážd' vélíju mílost'.

Sláva i nýňi: Bohoródičen: Svjatája Vladýčice, * čistaja Bóha našeho Máti, * vsích Tvorcá neizrečénno róždšaja, * molí

so apóstoli svjaščennymi vseh dá bláhost' jeho, * strastěj nás izbáviti, * i ostavlénije nám dáti hrichov.

Sidálen, hlás 7.: Dílateli selá tvojehó pokazál jesí apóstoly tvojá Slóve, * posikájuščyja ídoly: * t'ím t'á Vladýku vo jazýcích propovídavše, * blahočéstno veličíša.

Stích: Vo vsjú zémľu izyde viščánije ích, i v koncý vselénnyja hlahóly ích.

Prechváľnych apóstolov pámjat', * Cérkve pitátelije, * tvorjášče, písňmi písnej vospojím Christá: * tíji bo povínnyja hrichú spasóša propovídaniem pokajánija, * prélesti honítelije, i míra sijátelije, * i molítvennicý vselénnyja.

Sláva, i nýňi: Bohoródičen: Rádujsja, iz nejáže neprelóžno Slóvo plót' býst', i vselísja v nás. * Rádujsja, čistaja, apóstolov i múčemikov rádovanije, * i vírnych spasénije. * Rádujsja, Máti Christá Bóha.

Sidálen, hlás 8.: Blahoslovén jesí Christé Bóže náš, * íže premúdry lovcý javléj, nizposláv ím Dúcha svjatáho, * i t'ími ulovléj vselénnuju: Čelovikoľúbče sláva tebí.

Stích: Vo vsjú zémľu izyde viščánije ích, i v koncý vselénnyja hlahóly ích.

Svitíla míra i nastávniki nášeho spasénija načátok, * božéstvennyja vospojím učeníkí Bóha nášeho, * jáko svít súščym vo tmí nám vozsijáša, * i Sólnce slávy vsím skazáša: * Tímže i prélest' ídoľskuju nizložíša, * Trójcu propovídaše vo jedínom božeství. * Sehó rádi mólímsja, apóstoly Christá Bóha, * prehríšénij ostavléniju darovátisja, * prázdnujuščym Pubóviju svjatúju pámjat' vašu.

Sláva, i nýňi: Bohoródičen: Rádujsja, ánhelom rádot' míra prijemšaja, * rádujsja, róždšaja Tvorcá tvojehó i Hóspoda, * rádujsja, spodóbľšajasja býti Máti Bóžija.

Psalóm 50.

Pomíľuj mja Bóže, po veľicij milosti tvojej, i po množestvu ščedrót tvojích očisti bezzakónije moje. Najpáče omýj mja ot bezzakónija mojihó, i ot hrichá mojihó očisti mja. Jáko bezzakónije moje áz znáju, i hrich mój predó mnóju jést' výnu. Tebí jedínomu sohrišich i lukávoje pred tobóju sotvorich: jáko da opravdišisja vo slovesích tvojích, i pobidiši vnehdá sudíti tí. Sé bo v bezzakónijich začát jésm, i vo hrisích rodí mja máti moja. Sé bo ístinu vozľubíl jesí, bezvístnaja i tájnaja premúdrosti tvojeja javíl mí jesí. Okropíši mja yssópom i očíščusja: omýješi mja, i páče sníha ubil'úsja. Slúchu mojemú dási rádosť i veselije: vozrádujutsja kósti smirénnyja. Otvratí licé tvoje ot hrich mojích, i vsjá bezzakónija moja očisti. Sérdce čisto sozízdi vo mňí Bóže, i dúch práv obnoví vo utróbi mojej. Ne otvérži mené ot licá tvojihó, i Dúcha tvojihó svjataho ne otimí ot mené. Vozdážd' mí rádosť spasénija tvojihó, i dúchom vladýčnim utverdí mja. Naučú bezzakónnyja putém tvojím, i nečestíviji k tebí obrat'átsja. Izbávi mja ot krověj Bóže, Bóže spasénija mojihó: vozrádujetsja jazýk mój právd'i tvojej. Hóspodi, ustní mojí otvérzeši, i ustá moja vozvisťát chvalú tvojú. Jáko ášče bý voschot'íl jesí žértvy, dál bých úbo: vsesožžénija ne blahovolíši. Žértva Bóhu dúch sokrušen: sérdce sokrušenno i smirénno Bóh ne uničizít. Ublaží, Hóspodi, blahovolénijem tvojím Sijóna, i da sozízduťsja st'íny jerusalímskija. Tohdá blahovolíši žértvu právdy, voznošénije i vsesožžehájemaja, tohdá vozložát na oltár tvój tel'cý.

Načinájem veľikij kanón kósno, i s sokrušénnym sérdcem i hlásom, tvorjášče na kíždo tropár metánija trí.

Kanón veľikij, tvorénije svjataho andréja krítskaho Jerusalímskaho.

Hlás 6. Písň 1.

irmós: Pomóščnik i pokroviteľ byst' mňi vo spaseníje: séj mój Bóh i proslávľu jehó: Bóh otcá mojihó, i voznesú jehó: slávno bo proslávisja:

KANON (Irmos, hl. 6, samopodóben)

Umireнно

Po - nó - šník i po - kro - vi - tel' byst' mňi vo spa -
sé - ni - je, séj mój Bóh, i pro - sláv - ľu Je - hó,
Boh ot - cá mo - je - hó, i voz - ne - sú Je - hó:
sláv - no bo pro - sla - vi - sja.

Pripív: Pomíľuj mja, Bóže, pomíľuj mja.

Otkúdu načnú plákati okajánnaha mojihó žitijá d'ijánij; Kóje li položú načálo, Christé, nýňišnemu rydániju; No jáko blahoutróben, dážd' mí prehríšénij ostavlénije.

Hrjadí okajánnaja dušé, s plótiju tvojejú, ziždíteľu vsích ispovížd'sja, i ostánisja próčeje préždňaha bezslovésija, i prinesí Bóhu v pokajániji slézy.

Pervozdánnaha Adáma prestupléniju porevnováv, poznách sebé obnažéna ot Bóha i prísnosúščnaha cárstvija i sládosti, hrič rádi mojih.

Uvý mňi okajánnaja dušé, čtó upodóbilasja jesí pérvij Jévi? Víďila bo jesí zľí, i ujazvílasja jesí hórci, i kosnúlasja jesí dréva i vkusíla jesí dérzoštno bezslovésnyja snídi.

Vmísto Jévy čúvstvennyja mýslennaja mí byst' Jéva, vo plóti stráštnyj pómysl, pokazújaj sládkaja i vkušájaj prísno hórkaho napojénija.

Dostójno iz Jedéma izhnán býst', jáko ne sochranív jedínu tvoju, Spáse, zápovid' Adám: áz že čtó postraždú, otmétája vsehdá živótnaja tvojá slovesá?

Káinovo prešéd ubíjstvo, proizvolénijem bých ubíjca sóvisti dušévňij, oživív plót', i vojeváv na ňú lukávymi mojými d'íjáňmi.

Ávelevi Iisúse, ne upodóbichsja právd'i, dára tebí prijátna ne prinesóch kohdá, ni d'íjánija Božéstvenna, ni žértvy čistyja, ni žitijá neporóčnaho.

Jáko Káin i mý, duše okajánnaja, vsích Sod'íteľu d'íjánija skvérnaja, i žértvu poróčnuju, i nepotrébnoje žitijé prinesóchom vkúpi: t'ímže i osudíchomsja.

Brénije zdáteľ živosozdáv, vložil jesí mňí plót' i kósti, i dychánije i žízň: no o tvórcé mój, izbáviteľu mój, i sudijé kájuščasja prijímí mjá.

Izviščáju tí Spáse, hrichí, jáže soďíjach, i duši i t'íla mojehó jázvy, jáže vnútr ubíjstvenniji pómysly razbójničeski na mjá vozložíša.

Ášče i sohriších, Spáse, no vím, jáko čelovikoľúbec jesí, nakazúeši mílostivno, i milosérdstvuješi tépl'i: slezjášča zriši, i pritekáješi jáko otéc, prizývája blúdnaho.

Povéržena mjá Spáse, pred vratý tvojími, poné na stárost' ne otríni mené vo ád tšchá, no préžde koncá, jáko čelovikoľúbec, dážd' mí prehrišénij ostavlénije.

V razbójniki vpadýj áz jésm, pomyšlénmi mojými, vés ot ních ujazvýchsja nýňi, i ispólnichsja rán: no sám mí predstáv, Christé Spáse iscílí.

Svjaščénnik mjá predvíďiv mímó íde, i levít víďa v Pútych náha prezrí: no iz Maríji vozsijávyj Iisúse, tý predstáv usčédri mjá.

Áhnče Bóžij, vzémľaj hrichí vsích, vozmí brémja ot mené t'ážkoje hrichóvnoje, i jáko blahoutróben, dážd' mí slézy umilénija.

Pokajánija vrémja, prichoždu ti sozdáteľu mojemu, vozmí brémja ot mené t'ážkoje hrichóvnoje, i jáko blahoutróben, dážd' mí slézy umilénija.

Ne voznhušajsja mené Spáse, ne otríni ot tvojehó licá, vozmí brémja ot mené t'ážkoje hrichóvnoje i, jáko blahoutróben, dážd' mňi hrichopadénij ostavlénije.

Vól'naja, Spáse, i nevól'naja prehrišénija mojá, javlénnaja i sokrovénnaja i vídomaja i nevídomaja, vsjá prostív, jáko Bóh, očisti i spasí mjá.

Ot júnosti Christé, zápovidi tvojá prestupích, vsestrásto nebrehíj, unýnijem preidóch žitijé. Tímže zovú ti Spáse: poné na konéc spasí mjá.

Bohátstvo mojí Spáse, iznurív v blud'í, púst jésm plodóv blahočestívych, álčen že zovú: Ótče ščedrót, predvarív tý mjá uščédri.

Tebí pripádaju Iisúse, sohriších tí, očisti mjá, vozmí brémja ot mené t'ážkoje hrichóvnoje, i jáko blahoutróben, dážd' mí slézy umilénija.

Ne vnídi so mnóju v súd nosjá mojá d'ijánija, slovesá izyskúja, i ispravľája stremlénija: no v ščedrótach tvojích prezirája mojá ľútaja, spasí mjá vsesíľne.

Ínyj kanón prepodóbnaja mátere nášeja Maríi jehípetskija, v tóžje hlás, i irmós.

Maríji: Prepodóbnaja máti Maríje, molí Bóha o nás.

Tý mi dážd' svitozárnuju blahodát' ot Božéstvennahó svýše promýšlénija, izbižáti strastéj omračénija, i pítí usérдно, tvojehó Maríje žitijá, krásnaja ispravlénija.

Priklónšisja Christóvym božéstvennym zakónom, k semú pristupíla jesí, sládostej neuderžímaja stremlénija ostávivši, i vsjákuju dobrod'itel vseblahohovíjno, jáko jedínu isprávilá jesí.

Andréju: Prepodóbné ótče Andréje, molí Bóha o nás.

Molítvami tvojími nás, Andréje, izbávi strastěj bezčestných i cárstvija nýňi Christóva óbščniki víroju i Pubóviju vospívajúščyja t'á, slávne, pokaží, mólimsja.

Sláva, Tróičen: Presúščnaja Tróice, vo jedínici poklaňajemaja, vozmí brémja ot mené t'ážkoje hrichóvnoje, i jáko blahoutróbná, dážd' mí slézy umilénija.

I nýňi, Bohoródičen: Bohoródice, nadéždó i predstátel'stvo tebé pojúščich, vozmí brémja ot mené t'ážkoje hrichóvnoje, i jáko Vladýčica čístaja, kájuščasja prijmí mjá.

irmós: Pomóščnik i pokrovítel' býst' mňí vo spasénije: séj mój Bóh i prosláv'ŕu jehó: Bóh otcá mojehó, i vozesú jehó: slávno bo proslávisja:

Písň 2.

irmós: Vonmí nébo, i vozhlahó'ŕu, i vospojú Christá, ot Ďivy plótiju prišédšaho.

2 *p*
Von - mí né - - bo, i voz - hla - hó - lu, i vos - po - jú
Chris - tá, ot Ďí - vy pló - ti - ju pri - šéd - ša - ho.

Pripív: Pomíluj mjá, Bóže, pomíluj mjá.

Vonmí nébo, i vozhlahó'ŕu, zemlé, vnušáj hlás, kájuščijsja k Bóhu i vospívajúščij jehó.

Vonmí mi, Bóže, Spáse mój, mílostivnym tvojím ókom, i prijmí moje téploje ispovídanie.

Sohriších páče vsích čelovík, jedín sohriších tebí: no uščedri jáko Bóh, Spáse, tvorénije tvoje.

Búrja mjá zlých obderžit, blahoutróbné Hóspodi: no jáko Petru, i mňí rúku prostrí.

Slézy bludnícy, ščedre, i áz predlaháju: očisti mjá, Spáse, blahoutróbijem tvojím.

Omračích dušévnuju krasotú strastěj slast'mí, i vsjáčeski vés
úm pérst' sotvorích.

Razdrách nýňi odězdu mojú pėrvuju, júže mí iztká zizďíteľ
iznačála, i ottúdu ležú náh.

Oblekóchsja v razdránnuju rízu, júže iztká mi zmíj sovítom,
i styždúsja.

Vozzrích na sadóvnuju krasotú i preľstíchsja umóm:
i ottúdu ležú náh, i sramľájusja.

Đílaša na chrebt'í mojem vsí načáľnicy strastěj,
prodolžájusče na mja bezzakónije ích.

Pohubích pervozdánnuju dobrótu i blahol'ipije mojé, i nýňi
ležú náh, i styždúsja.

Sšiváše kóžnyja rízy hrích mňí, obnažívyj mja pėrvyja
Bohotkánnyja odězdy.

Obložen jėsm od'ijánijem studá, jákože listvijem
smokóvnyj, vo obličėnije mojích samovlástnyj strastěj.

Od'ijachsja v srámnuju rízu, i okrovavlėnnuju stúdnost',
tečėnijem strástnaha i ľuboslástnaha životá.

Oskverních plóti mojeja rízu i okaľách jėže po óbrazu,
Spáse, i po podobiju.

Vpadóch v strástnuju páhubu i v veščėstvennuju tľú,
i ottol'pi do nýňi vráh mňí dosaždájet.

ľubovėščnoje i ľuboimėnnoje žitijė, nevozderžánijem Spáse
predpóčet nýňi, t'ážkim brėmenem obložen jėsm.

Ukrasích plotskíj óbraz skvěrnyj pomyslėnij različnyj
obloženijem, i osuždájusja.

Vňišnim pril'žno blahoukrašėnijem jedńim popekóchsja,
vnútrenńuju prezrív Bohoobráznuju skíniju.

Voobrazív mojích strastěj bezobrázije, ľuboslástnyimi
stremľėniami pohubích umá krasotú.

Pohrebóch pėrvaha óbraza dobrótu Spáse strast'mí, júže
jako inohdá dráchmu, vzyskáv obrjáščí.

Sohrišich, jákože bludníca vopijú ti: jedín sohrišich tebí, jáko míro prijímí Spáse i mojá slézy.

Popolzochsja jáko Davíd blúdnno, i oskvernichsja: no omýj i mené Spáse, slezámi.

Očisti, jákože mytár vopijú ti, Spáse očisti mja: niktóže bo súščich iz Adáma, jákože áz sohrišich tebí.

Ni sléz, nižé pokajánija ímam, nižé umilénija: sám mí sijá Spáse, jáko Bóh dárúj.

Dvér tvojú ne zatvorí mňí tohdá, Hóspodi, Hóspodi: no otvérzi mí sijú kájuščemusja tebí.

Čelovikoľúbče choťáj vsím spastísja, tý vozzoví mja, i prijímí jáko bláh kájuščahosja.

Vnuší vozdychánija duší mojejá, i očiju mojejú prijímí kápli Spáse, i spasí mja.

Bohoródičen: Prečístaja Bohoródice Dívno, jedína vsepítaja, molí prílišno vo jéze spastísja nám.

irmós: **Vídite vídite, jáko áz jésm Bóh: mánnu odoždívij, i vódu iz kámene istočívij dréve v pustýni Púdem mojím desníceju jedínoju, i krípostiju mojejú.**

Vídite vídite, jáko áz jésm Bóh: vnušáj duše mojá Hóspoda vopijúšča, i udalísja préžňaho hrichá, i bójsja jáko neumýtnaho, i jáko sudijí i Bóha.

Komú upodóbilasja jesí mnohohrišňaja duše, tókmo pérvomú Káinu, i Laméchu ónomu, kamenovávšaja t'ilo zlod'ijstvy, i ubívšaja úm bezslovésnymi stremlěňmi.

Vsjá préžde zákóna pretékši, o dušé! Síthu ne upodóbilasja jesí, ni Jenósa podražála jesí, ni Jenócha preložénijem, ni Nója: no javílasja jesí ubóha právednych žízni.

Jedína otvérzla jesí chľábi hňíva, Bóha tvojhó, duše mojá, i potopíla jesí vsjú, jákože zémľu plót', i d'íjánija i žitíjé, i prebylá jesí vňí spasíteľňaho kovčéha.

Múža ubích, hlahólet, v jázvu mńi, i júnošu v strúp, Laméch rydája vopijáše, tý že ne trepěščeši o duše mojá, okaľávši plót', i úm oskvernívši.

O káko porevnovách Laméchu, pérvomu ubíjci, dúšu jáko múža, úm jáko júnošu, jáko bráta že mojihó t'ilo ubív, jáko Káin ubíjca, Puboslástnymi stremlěni.

Stólپ umudrila jesí sozdáti o duše, i utveržděnije vodruziti tvojmí pochoťmí, ášče ne bý zizdítel' uderžal sovity tvojá, i nizvérhl na zěmľu uchišćrenija tvojá.

Ujazvichsja, uránichsja, sé strily vrážija ujazvívšyja mojú dúšu i t'ilo: sé strúpi, hnojěniya, omračěniya, vopijút rány samovól'nych mojih strastěj.

Odoždí Hospod' ot Hóspoda óhń inohdá, na bezzakónije hńívajuščeje sožěh Sodómľany: tý že óhń vžěhlá jesí hejěnskiy, v němže ímaši, o duše, sožešćisja.

Razumíjte i vídite, jáko áz jěsm Bóh, ispytájaj serdcá, i umúčajaj mýsli, obličájaj d'ijánija, i popaľájaj hrichí, i suďáj síru, i smirěnu, i níšču.

Prepodóbńij Mariji: Prostérła jesí rúci tvojí k šćedromu Bóhu, Maríje, v bédźni zól pohružájemaja: i jákože Petru čelovikoľúbno, rúku Božěstvennuju prostrě, tvoje obrašćeniye vsjáčeski iskiy.

Mariji: Vsím usérdijem i Pubóviju pritekľá jesí Christú, pérvyj hrichá pút' otvrášćši, i v pustýňach neprochodímnyh pitájušćisja, i tohó číst'i soveršájušći Božěstvennyja zápovidi.

Andréju: Vídim, vídim čelovikoľúbije, o duše, Bóha i Vladýki? Sehó rádi přězde koncá, tomú so slezámi pripadém vopijúšče: Andréja molíťvami, Spáse, pomíľuj nás.

Sláva, Tróičen: Beznačáľnaja, nesozdánnaja Tróice, nerazd'íľnaja jedínice, kájušćasja mjá priijimí, sohrišívša spasí: tvoje jěsm sozdánije, ne přezri, no pošćadí, i izbávi mjá óhnennaho osužděniya.

I nýňi, Bohoródičen: Prečístaja Vladýčice Bohorodítelnice, naděždo k tebí pritekajúščich, i pristánišče súščich v búri, mílostivaho i sozdátel'a, i Sýna tvojehó, umílostivi i mňi molítvami tvojími.

irmós: Vonmí nébo, i vozhlahól'u, i vospojú Christá, ot Dívy plótiju prišédšaho.

Písň 3.

irmós: Na nedvížimim, Christé, kámeni zápovidej tvojích utverdí moje pomyslénije.

Musical notation for the hymn 'Písň 3.' in G major, 3/4 time. The melody is written on a treble clef staff with a key signature of one sharp (F#). The tempo is marked 'p' (piano). The lyrics are written below the notes.

3 *p*
Na ne-dví-ži-min, Christé, ká-me-ni zá-po-vi-dej Tvo-ích,
u-tver-dí mo-jé po-my-šlé-ni-je.

Óhň ot Hóspoda inohdá Hospóď odoždív, zémľu Sodómskuju préžde popalí.

Na horí spasásja, duše, jákože Lót ónyj, i v Sihór uhonzáj.

Bíhaj zapalénija, o duše, bíhaj sodómskaho horínija, bíhaj tľínija Božéstvennahó plámene.

Ispovídajusja tebí, Spáse: sohríšich, sohríšich tí: no oslábi, ostávi mí, jáko blahoutróben.

Sohríšich tebí jedín áz, sohríšich páče vsích, Christé Spáse, da ne prézriši mené.

Tý jesí pástyr dóbryj, vzyščí mené áhnca, i zablúždšaho da ne prézriši mené.

Tý jesí sládkij, Iisúse, tý jesí sozdátel'u mój: v tebí, Spáse, opravdájusja.

Sláva, Tróičen: O Tróice jedínice Bóže! spasí nás ot prélesti, i iskušénij, i obstojánij.

I nýňi, Bohoródičen: Rádujsja, Bohoprijátnaja utróbo, rádujsja, prestóle Hospódeň, rádujsja, Máti žízni nášeja.

irmós: Utverdí Hóspodi na kámeni zápovidej tvojích, podvíhšesja sérdce mojé, jáko jedín svját jesí i Hospód'.

Istóčnik životá s'ražách tebé, smérty nizložíteľa, i vopijú ti ot sérdca mojeho préžde koncá: sohrišich, očisti i spasí mjá.

Pri Nóji, Spáse, blúdstvovavšja podražách, ónich naslídstvovav osúždenije, v potópi pohruženija.

Sohrišich, Hóspodi, sohrišich tebí, očisti mjá: níst' bo íže któ sohriší v čelovécich, jehóže ne prevzydóch prehríšěni.

Cháma ónaho dušé, otceubíjca podražávši, sráma ne pokrýla jesí ískrenňaho, vspját' zrzjá vozvratívšisja.

Blahoslovénija Síмова ne naslídovala jesí dušé okajánnaja: ni prostránnoje oderžánije, jákože Jáfeth imíla jesí na zemlí ostavlénija.

Ot zemlí Charrán, izýdi ot hrichá dušé mojá, hradí v zémľu točáščuju prisnoživótnoje netľinije, jéže Avraám naslídstvova.

Avraáma slýšala jesí dušé mojá, drévle ostávľša zémľu otéčestva, i bývša prišěľca, sehó proizvoléniju podražáj.

U dúba mamvrijskaho učredív patrijάρχ ánhely, naslídstvova po stárosti obitovánija lovítvu.

Isaáka okajánnaja dušé mojá, razumívši nóvuju žértvu, tájno vsesožžěnnuju Hóspodevi, podražáj jehó proizvoléniju.

Ismáila slýšala jesí, trezvísja dušé mojá, izhnána jáko rabýnino otroždenije, vížd', da ne káko podobno čtó postráždeši laskosérdstvujušči.

Ahári drévle dušé, jehípt'anyňi upodóbilasja jesí, porabótivšisja proizvolénijem, i róždši nóvaho Ismáila, prezórstvo.

Jákovľu ľístvicu razumíla jesí dušé mojá, javľájemuju ot zemlí k nebesém, počtó ne imíla jesí voschóda tvérda, blahočěstija?

Svjáščěnnika Bóžija, i carjá ujedinéna, Christóvo podobije, v míri žitijá, v čelovícich podražáj.

Ne búdi stólp slányj duše, vozvratívšisja vspját': óbraz da ustrašit' t'á sodómskij, horí v Sihór spasájsja.

Zapalénija jákože Lót, bíhaj duše mojá hrichá: bíhaj Sodómy i Homórry, bíhaj plámene vsjákaho bezslovésneho želánija.

Pomíluj Hóspodi, pomíluj mjá, vopijú ti, jehdá prijídeši so ánhely tvojími, vzdáti vsím po dostojániju d'ijánij.

Molénija Vladýko, tebé pojúščich ne otvérzi: no usčédri čelovikoľúbče, i podážď víroju prosjáščym ostavlénije.

Maríji: Soderžím jésm búreju, i trevolnénijem sohrišénij, no samá mjá máti nýňi spasí, i k pristánišču Bóžéstvennaho pokajánija vozvedí.

Maríji: Rábskoje molénije i nýňi prepodóbnaja prinéšši ko blahoutróbnij molítvami tvojími Bohoródici, otvérzi mí Božéstvennyja vchódy.

Andréju: Tvojími molítvami dáruj i mňí ostavlénije dolhóv, o Andréje, Krítskij predsídáteľul pokajánija bo tý táinnik preizrjádnyj.

Sláva, Tróičen: Trójce próstaja, nesozdánnaja, beznačálnoje jestestvó, v Tróici pivájemaja ipostásej, spasí ny víroju poklaňajuščyjasja deržávi tvojéj.

I nýňi, Bohoródičen: Ot otcá bezlítna Sýna, v Píto Bohoródičnice, neiskusomúžno rodilá jesí, stránnoje čúdo, prebývši Díva, dojášči.

irmós: Utverdí Hóspodi na kámeni zápovidej tvojích, podvíhšesja sérdce mojé, jáko jedín svját jesí i Hospód'.

Málaja jektenijá:

J: Páki i páki mírom Hóspodu pomolímsja.

E: Hóspodi, pomíluj.

J: Zastupí, spasí, pomíluj i sochrání nás, Bóže, Tvojéju blahodátiju.

E: Hóspodi, pomíľuj.

J: Presvjatúju, prečistuju, preblahoslovénnuju, slávnuju Vladýčicu nášu Bohoródicu i prisnodívu Mariju, so vsími svjatými pomjanúvše, sámi sebé i drúh drúha, i vés živót náš Christú Bóhu predadím.

E: Tebí, Hóspodi.

J: Jáko Tý jesí Boh náš, i Tebí slávu vozsylájem, Otcú, i Sýnu, i svjatómu Dúchu, nýňi i prisno, i vo víki víkóv.

E: Amíň.

Sidálen, hospodína Jósifa, hlás 8.: Svitla Bohozráčnaja, spásovy apóstoli, * prosvitíte nás vo t'mí žitijá, * jáko da vo dní nýňi blahoobrázno chódim, * svítom vozderžánija noščných strastěj otbihájušče, * i svítlyja strásti Christóvy úzrim, rádujušesja.

Sláva, druhij sidálen, hlás 8.: Apóstol'skaja dvojena-desjátice Bohoizbránnaja, * moľbú Christú nýňi prinesí, * póstnoje póprišče vsím prejtí, * soveršájuščym vo umiléniji molítvy, * tvorjáščym usérдно dobrodíтели, * jáko da síce predvarím víd'iti Christá Bóha slávnnoje voskresénije, * slávu i chvalú prinosjášče.

I nýňi, Bohoródičen: Podóben: Nepostižímaho Bóha, Sýna i Slóvo, * neskazánno páče umá iz tebé róždšesja, * molí Bohoródice so apóstoly, * mír vselénňij čístyj podáti, * i sohríšénij dáti nám přéžde koncá proščénije, * i cárstvija nebésnaho krájnjija rádi bláhosti, * spodóbiti rabý tvojá.

Táže tripísneč, bez poklónov,

Hlás 8. Písň 4.

irmós: Uslyšach Hóspodi smotrénija tvojeho tájinstvo, razumích d'ílá tvojá, i proslávich tvoje Božestvo.

Pripív: Svjatíji apóstoli, molíte Bóha o nás.

Vozderžánijem požívše prosvištěnniji Christóvy apóstoli, vozderžánija vrémja nám chodátajstvy božestvennymi utišájut.

Dvojenadesjatostrúnnyj orhán, písň vospí spasíteľnuju, učeníkóv lík božestvennyj, lukávaja vozmuščája hlasovánija.

Odoždénijem duchóvnym vsjú podsólnečnuju napojíte, súšu othnávsje mnogobóžija vseblážéniji.

Bohoródičen: Smirívšasja spasí mjá, vysokomúdrénno požívšaho, róždšaja vozněššaho smirénnoje jestestvo, Dívo vsečístaja.

Ínyj. Hlás tójže. irmós: Uslýša prorók prišěstvi je tvoje, Hóspodi, i ubojásja, jáko chóščeši ot Dívy rodítisja i čelovíkom javítisja, i hlahólaše: uslýšach slúch tvój i ubojáchsja: sláva síl'i tvojeje Hóspodi.

4

U - slý - ša pro-rók pri - šest - vi - je Tvo - jé Hós - po - di i

u - bo - já sja, ja - ko chó - šče - ši ot Dí - vy ro - dí - ti - sja,

i če-lo-ví-kom ja - ví - ti sja, i hla - hó - la - še; u - slý - šach

slúch Tvój, i u - bo - jách - sja, slá - va sí - l'i Tvo-jéj, Hós-po - di.

Apóstol'skoje vsečěstnoje likostojánije, zždítel'a vsích moláščeje, prosí pomílovati ný voschval'ájusčyja t'á.

Jáko d'ílatele súšče Christóvy apóstoli, vo vsém míri božestvennym slóvom vozd'ílavšiji, prinósite plodý jemú vsehdá.

Vinohrád býste Christóv voístinnu vozľúblennyj, vinó bo duchóvnoje istočíte míru apóstoli.

Sláva, Tróičen: Prenačál'naja, soobráznaja, vsesíl'ňjšaja Tróice svjatája, Ótče, Slóve i Dúše svjatýj, Bóže, svíte i životé, sochraní stádo tvoje.

I nýni, Bohoródičen: Rádujsja, prestóle ohnezračnyj, rádujsja, svitíl'ničé sviščenósnyj, rádujsja, horó osvjáščénija, kovčéže žízni, svjatých svjatája síne.

irmós: Uslýša prorók prišéstvije tvoje, Hóspodi, i ubojásja, jáko chóščeši ot Ďívy rodítisja i čelovíkom javítisja, i hlahólaše: uslýšach slúch tvój i ubojáchsja: sláva síl'i tvojeje Hóspodi.

Ďíl tvojech da ne prézriši, sozdánija tvojeho da ne ostáviši, pravosúde, ášče i jedín sohriších, jáko čelovík, páče vsjákačo čelovíka, čelovíkoľúbče, no ímaši, jáko Hospód' vsích, vlást' ostavl'áti hrichí.

Približájetsja, dušé, konec, približájetsja, i neradíši, ni hotóvišisja: vrémja sokraščájetsja, vostáni, blíz pri dvérech sudijá jést': jáko sónije, jáko cvít, vrémja žitijá tečét: čtó vsúje mjatémsja?

Vospriání, o dušé mojá, d'íjánija tvojá, jáže sod'ílala jesí, pomyšl'áj, i síjá pred licé tvoje prinesí, i kápl'i ispustí sléz tvojech: rcý so derznovénijem d'íjánija i pomyšlénija Christú, i opravdájsja.

Ne býst' v žitijí hrichá, ni d'íjánija, ni zlóby, jejáže áz, Spáse, ne sohriších umóm i slóvom, i proizvolénijem i predložénijem, i mysliju i d'íjánijem sohrišív, jáko ín niktóže kohdá.

Otsjúdu i osuždén bých, otsjúdu preprín bých áz okajánnij ot svojejá sóvisti, jejáže ničtóže v míri núžňijše: sudijé izbáviteľu mój, i vídče, poščadí i izbávi, i spasí mjá rabá tvojeho.

Ľístvica, júže víd'i drévle velíkij v patrijársich, ukazánije jést' dušé mojá, d'íjateľnaho voschoždénija, razúmnašo vozšéstvija:

ášče chóščeši úbo, d'ijánijem, i rázumom, i zrinijem požiti, obnovísja.

Znój dnevnyj preterpí lišenija rádi patrijάρχ, i mráz noščnyj ponese, na vsják déň snabďinija tvorjá, pasyj, truždájajsja, rabótajaj, da dví žeňi sočetájet.

Žený mi dví razumíj, d'ijánije že i rázum v zriniji, Líju úbo d'ijánije, jáko mnohočádnuju: Rachíl' že rázum, jáko mnohotrúdnuju: íbo kromí trudóv, ni d'ijánije, ni zrinije duše, ispráviťsja.

Bdí o duše mojá! izrjádstvuj jákože drévle velíkij v patrijársich, da s'tážeši d'ijánije s rázumom, da búdeši úm zrjáj Bóha i dostíhneši nezachod'áščij mrák vo vid'iniji, i búdeši velíkij kupéc.

Dvanádesjat' patrijárchov, velíkij v patrijársich d'itotvorív, tájno utverdí tebí ístvicu d'ijateľnaho duše mojá voschoždénija: d'íti, jáko osnovánija: stepéni, jáko voschoždénija, premúdrénno podložív.

Isáva voznenavíd'innaho podražála jesí duše, otdalá jesí preléstniku tvojemú pėrvyja dobroty pėrvenstvo, i otéčeskija molítvy otpála jesí, i dváždy popolznúlasja jesí okájannaja, d'ijánijem i rázumom: t'ímže nýňi pokájsja.

Jedóm Isáv narečėsja, krájňaho rádi ženoneístovnahο smišénija: nevozderžánijem bo prísno razzihájem, i slast'mí oskverňájem, Jedóm imenovásja, jėže hlahóletsja razzžénije duší Pubohrichóvnja.

Jóva na hnóišči slýšavši, o duše mojá, opravdávšahosja, tohó múžestvu ne porevnovála jesí, tvėrdaho ne imíla jesí predložénija, vo vsích jáže vísi, i ímiže iskusílasja jesí, no javílasja jesí neterpilíva.

Íže pėrvije na prestóli, náh nýňi na hnóišči hnójen: mnóhij v čáďich i slávnyj, bezčáden i bezdómok naprásno: palátu úbo hnóišče, i bíserije strúpy vmiňáše.

Cárskim dostóinstvom, vincém i bahrjaníceju od'ijan, mnohoimínnyj čelovík i právednyj, bohátstvom kipjá i stády, vnezápu bohátstva, slávy cárstva obniščáv lišisja.

Ášče práveden bjáše ón, i neporóčen páče vsích, i ne ubižé lovlénija l'stívaho i síti: tý že hrichoľubíva súšči okajánnaja dušé, čtó sotvoríši, ášče česómu o nedovídomych slučitsja naití tebí?

Ťílo oskvernísja, dúch okaľásja, vés ostrupíchsja: no jáko vrač Christé, obojá pokajánijem mojím uvračúj, omýj, očisti, pokaži Spáse mój, páče sníha čist'íjša.

Ťílo tvoje i króv raspínájemyj o vsích položíl jesí Slóve: t'ílo úbo, da mjá obnovíši: króv, da omýješi mjá: dúch že prédal jesí, da mjá privedeši Christé, tvojemú Rodíteľu.

Sodílal jesí spasénije posred'í zemlí ščédre, da spasémsja. Vóleju na drévi raspjásja jesí. Jedém zatvorénnyj otvérzesja, hórňaja i dólňaja tvár, jazýcy vsí spasení poklaňajutsja tebí.

Da búdet mí kupíľ, króv iz rébr tvojích, vkúpi i pitíjé, istočívšeje vódu ostavlénija, da obojúdu očiščájusja, pomazújasja i pijá: jáko pomázanije i pitíjé Slóve, životóčnaja tvojá slovesá.

Náh jésm čertóha, náh jésm i bráka, kúpno i večeri: svitíľnik uhasé, jáko bezjeléjnyj, čertóh zakľučísja mňí spjášču, večerja snídésja: áz že po rukú i nóhu svjazán, vón nizvéržen jésm.

Čášu cérkov st'azá, rébra tvojá živonósnaja, iz níchže suhúbyja nám istočí tóki, ostavlénija i rázuma, vo óbraz drévňaho i nóvaho dvojích vkúpi zavítov, Spáse náš.

Vrémja životá mojehó málo, i ispólneno boľíznej i lukávstva: no v pokajániji mjá prijímí, i v rázum prizoví, da ne búdu st'azánije, ni brášno čuždému, Spáse, sám mjá uščédri.

Vysokohlahóliv nýni jésm, žestók že i sérdcem, votščé i vsúje, da ne s fariséjem osúdiši mjá, páče že mytarévo smirénije podážd' mí jedíne ščédre, pravosúde, i semú mjá sočislí.

Sohrišich, dosadiv sosúdu plóti mojejá, vím ščedre: no v pokajániji mjá prijimí, i v rázum prizoví, da ne búdu st'ážánije, ni brašno čuždému, Spáse, sám mjá uščédri.

Samoistukán bých strast'mí, dúšu mojú vred'á ščedre, no v pokajániji mjá prijimí, i v rázum prizoví, da ne búdu st'ážánije, ni brašno čuždému, Spáse, sám mjá uščédri.

Ne poslúšach hlása tvojeho, preslúšach písánije tvoje zakonopolóžnika: no v pokajániji mjá prijimí, i v rázum prizoví, da ne búdu st'ážánije, ni brašno čuždému, Spáse, sám mjá uščédri.

Marii: Bezplótnych žitel'stvo v plóti prechod'ášči, blahodát' prepodobnaja k Bóhu véliju voístinnu prijála jesí, vírno o čtúščich t'á predstátel'stvuj. Tímže mólim t'á, ot vsjákich napástej i nás molítvami tvojími izbávi.

Marii: Velíkich bezmístij vo hlubinú nizvédsisja, neoderžima bylá jesí, no vosteklá jesí pómyslom lúčšim, k krájňij d'ijánmi jáve dobrod'íteli preslávno, ánhel'skoje jestestvo Marije, udivívši.

Andréju: Andréje, otéčeskaja pochvaló, molítvami tvojími ne prestáj mol'ásja, predstojá Tróici prebožéstvenňij, jáko da izbávimsja mučénija, Pubóviju predstátel'a t'á Bóžéstvennaho vseblaženne prizývajúščiji, Krítu udobrénije.

Sláva, Tróičen: Nerazd'íl'noje suščestvóm, neslítóje lícy Bohoslóvľu t'á, Tróičeskoje jedíno Božestvo, jáko jedinocárstvennoje i soprestól'noje, vopijú ti písň velíkuj, v výšnich trehúbo pisnoslóvimuju.

I nýni, Bohoródičen: I raždáješi i d'ivstvuješi, i prebyváješi obojúdu jestestvóm D'íva: roždéjsja obnovľájet zakóny jestestvá, utróba že raždájet, ne raždájusčaja. Bóh id'íže chóščet, pobíždájetsja jestestvá čin: tvorít bo jelíka chóščet.

irmós: Uslýša prorók prišéstvije tvoje, Hóspodi, i ubojásja, jáko chóščeši ot D'ívy rodítisja i čelovíkom

javítisja, i hlahólaše: uslyšach slúch tvój i ubojáchsja: sláva síl'i tvojejí Hóspodi.

Písň 5.

irmós: Ot noščí útreňujušča, čelovikoľúbče, prosvitiť moľúsja, i nastávi i mené na poveľinija tvojá: i naučí mja Spáse, tvoríti vól'u tvojú.

5

Ot nó - šči ú - tre - ňu - ju - šča, Če - lo - vi - ko - ľúb - če, pro - svi - tí,
mo - ľú - sja, i na - stá - vi i me - né na po - ve - ľí - ni - ja Tvo - já,
i na - u - či mja Spá - se, tvo - ri - ti vó - ľu Tvo - jú.

V noščí žitijé mojej preidóch prísno, t'má bo býst' i hľuboká mňí mhlá, nóšč hrichá: no jáko dné sýna Spáse pokaží mja.

Ruvíma podražája okajánnij áz, soďijach bezzakónnyj i zakonoprestúpnyj sovít na Bóha výšňaho, oskvernív lóže mojej, jáko ótčeje ón.

Ispovidajusja tebí Christé carjú, sohríšich, sohríšich, jáko préžde Jósifa brátija prodávšiji, čistotý plód i cilomúdrinja.

Ot sródnikov právednaja dušá svjazásja, prodásja v rabótu sládkij, vo óbraz Hospóden: tý že vsjá duše, prodalásja jesí zlyými tvojími.

Jósifa právednaho i cilomúdreňnaho umá podražáj okajánnaja, i neiskúsňaja duše, i ne oskverňájsja bezslovésnymi stremléňmi prísno bezzakónnujušči.

Ášče i v róvi poživé inohdá Jósif, Vladýko Hóspodi, no vo óbraz pohrebénija i vostánija tvojeho: áz že čtó tebí kohdá sicevóe prinesú?

Moiséov slýšala jesí kovčéžec duše, vodámi, volnámi nosím ríčnyymi, jáko v čertózi drévlé bñhajuščíj d'íla hórkačo sovíta faraónítska.

Ášče báby slýšala jesí, ubivájuščyja inohdá bezvozástnoje múžeskoje, duše okajánnaja, cilomúdrija d'íjáníje, nýñi jáko velíkij Moiséj, ssí premúdrost'.

Jáko Moiséj velíkij jehípt'anina, umá ujazvívši okajánnaja, ne ubíla jesí duše: i káko vselišísja, hlahóli, v pustýñu strastěj pokajánijem?

V pustýñu vselísja velíkij Moiséj, hrjadí úbo podražáj toho žitijé, da i v kupiñi Bohojavlénija duše, v viďíniji búdeši.

Moiséov žézl voobražáj duše, udarjájuščíj móre, i ohust'ivájuščíj hlubinú, vo óbraz krestá Božéstvennačo: ímže móžeši i tý velíkaja soveršíti.

Aarón prinošáše óhñ Bóhu, neporóčnyj, neléstnyj: no Ofní i Finejés, jáko tý duše, prinošáču čuždéje Bóhu oskvernénoje žitijé.

Jáko t'ážkij nrávom, faraónu hórkomu bých Vladýko, Janní, i Jamvrí, dušéju i t'ílom, i pohružén umóm: no pomozí mi.

Kálu smisíchsja okajánnnyj umóm, omýj mjá Vladýko, báneju mojích sléz, moľú t'a, plóti mojejáj odéždu ubilív jáko sníh.

Ášče ispytáju mojá d'íla Spáse, vsjákaho čelovíka prevozšédša hrichámi sebé zrjú, jáko rázumom múdrstvujaj sohríších, ne nevíďinijem.

Poščadí poščadí Hóspodi, sozdáníje tvoje, sohríších, oslábí mí, jáko jestestvóm čistýj sám sýj jedín, i ín rázvi tebé niktóže jést' kromí skvérnny.

Mené rádi Bóh sýj, voobrazísja jesí v mjá, pokazál jesí čudesá, iscilív prokažénnyja, i razsláblennaho st'ahnúv, krovotočívya tók ustávil jesí Spáse, prikosnovénijem ríz.

Krovotočívuju podražáj okajánnaja duše, pritecý uderží ométy Christóvy, da izbávišisja rán, i uslýšiši ot nehó: víra tvoja spásé t'a.

Nízu sničáščuju podražáj o duše, prijidí, pripadí k noháma Iisúsovyma, da t'á isprávit, i da chódiši právo stezí Hospódni.

Ášče i klád'az jesí hlubókij Vladýko, istočí mi vódu iz prečístych tvojích žíl, da jáko samarjanýňa, ne ktomú pijáj žáždu: žízni bo strují istočáješi.

Siloám da búdut mí slézy mojá, Vladýko Hóspodi, da umýju i áz zínicy sérdca, i víždu t'á úmno, svíta prevična.

Marii: Nesravnénny m želánijem vsebohátaja, drévu vozžel'ívši poklonítisja živótnomu, spodóbilasja jesí želánija, spodóbi úbo i mené ulučíti výšnijja slávy.

Marii: Strují jordánskija prešédši, obrilá jesí pokój bezboľíznennyj, plóti slásti izbižávši, jejáže i nás izmí tvojími molítvami prepodóbnaja.

Andréju: Jáko pástyrej izrjádňijša, Andréje premúdre, izbránna súšča t'á, ľubóviju véliju i stráchom mol'ú, tvojími molítvami spasénije ulučíti, i žízň víčnuju.

Sláva, Tróičen: T'á Tróice slávim, jedínaho Bóha: svját, svját, svját jesí Ótče, Sýne i Dúše, próstoje suščestvó, jedínice prísno poklaňájemaja.

I nýni, Bohoródičen: Iz tebé oblečésja v moje smišénije, net'ínnaja, bezmúžnaja Máti Dívó, Bóh sozdávyj víki, i sojediní sebí čelovíčeskoje jestestvó.

irmós: Ot noščí útreňujušča, čelovikoľúbče, prosvití mol'úsja, i nastávi i mené na povel'ínija tvojá: i naučí mja Spáse, tvoríti vól'pu tvojú.

Písň 6.

irmós: Vozopích vsím sérdcem mojím k ščédromu Bóhu, i uslýša mja ot áda preispódňaho, i vozvedé ot tli život mój.

Vo - zo - pich vsím sérd - cem mo - im kó ščéd - ro - mu
Bó hu, i u - slý - - ša mja ot á - da pre - is -
pód - - ňa - ho, i voz - ve - dé ot tli ži - vót moj.

Slézy Spáse očiju mojęu, i iz hlubiny vzdychánija čist'i prinošú, vopijúšcu sérdcu: Bóže, sohríšich tí očistí mja.

Uklonílasja jesí duše, ot Hóspoda tvojeho, jákože Dathán i Avirón: no počadí, vozzoví iz áda preispódňaho, da ne própast' zemnája tebé pokrýjet.

Jáko júnica duše razsvirípevsaja, upodóbilasja jesí Jefrému, jáko sérna ot tenét sochraní žitijé, vperívši d'ijánijem úm, i zrinijem.

Ruká nás Moiséova da uvírit duše, káko móžet Bóh prokažennoje žitijé ubilíti, i očistiti: i ne otčájsja samá sebe, ášče i prokaženna jesí.

Vólny Spáse prehrišénij mojích jáko v móri čermním vozvraščájuščesja, pokrýša mja vnezápu, jáko jehípt'any inohdá, i tristáty.

Nerazúmnoje duše proizvolénije imíla jesí, jáko préžde Izrájil': Božéstvennyja bo mány predsudíla jesí bezslovésno, Púboslástnoje strastěj objadenije.

Kladencý duše, predpočlá jesí chananéjskich mýslej, páče žily kámene, iz nehóže premúdrosti riká, jáko čáša prolivájet tóki Bohoslóviya.

Svinája mjasá i kotlý, i jehípetskuju písču, páče nebésnyja predsudíla jesí duše mojá, jákože dréve nerazúmniji Púdije v pustýni.

Jáko udári Moiséj ráb tvój žezlóm kámeň, obrázno životvorívaja rébra tvojá proobrazováše, iz níchže vsí pitijé žízni Spáse, počerpájem.

Ispytáj duše i smotrijáj, jákože Isús navín obitovániya zémľu, kaková jest', i vselísja v ňú blahozakónijem.

Vostáni i poborí, jáko Isús Amalíka, plotskíja strásti, i Havaoníty, léstnyja pómysly prísno pobizhdájuschi.

Prejdí vrémene tekúščeje jestestvo, jáko préžde kovčéh, i zemlí ónyja búdi vo oderžániji obitovániya duše, Bóh povel'ivájet.

Jáko spásł jesí Petrá, vozopívša spasí, predvarív mjá Spáse ot zvirja izbávi, prostér tvoju rúku, i vozvedí iz hlubíný hrichóvnyja.

Pristánišče t'á vím utišnoje, Vladýko, Vladýko Christé: no ot nezachodímých hlubín hrichá, i otčájaniya mjá predvarív izbávi.

Áz jésm, Spáse, júže pohubíl jesí dréve cárskuju dráchmu: no vžéh svitíl'nik Predtěču tvojeho Slóve, vzyščí i obrjášči tvój óbraz.

Marij: Da strastěj plámeň uhasíši, sléz kápli istočila jesí prísno Marije, dušěju raspalájema, íchže blahodát' podážd' i mńi tvojemú rabú.

Marij: Bezstrástije nebésnoje st'ažála jesí, krájnim na zemlí žitijém máti. Tímže tebé pojúščym, ot strastěj izbávitisja molítvami tvojími, molísja.

Andréju: Krítskaho t'á pástyrja, i predsídáteľa, i vselénnyja molítvennika vídyj, pritekáju Andréje, i vopijú ti: izmí mjá ótče, iz hlubíný hrichá.

Sláva, Tróičen: Tróica jěsm prósta, nerazdíl'na, razdíl'na líčňi, i jedínica jěsm jestestvóm sojedinéna, Otéc hlahólet, i Sýn, i božestvennyj Dúch.

I nýňi, Bohoródičen: Utróba tvojá Bóha nám rodi, voobražěna po nám: jehóže jáko sozdátel'a vsích, molí Bohoródice, da molítvami tvojími opravdímsja.

irmós: **Vozopích vsím sérdcem mojím k ščédromu Bóhu, i uslýša mjá ot áda preispódnaho, i vozvedé ot tlí živót mój.**

Málaja jektenijá:

J: Páki i páki mírom Hóspodu pomolímsja.

L: Hóspodi, pomíluj.

J: Zastupí, spasí, pomíluj i sochrání nás, Bóže, Tvojęju blahodátiju.

L: Hóspodi, pomíluj.

J: Presvjatúju, prečístuju, preblahoslověnnuju, slávnuju Vladýčicu nášu Bohoródicu i prisnod'ivu Mariju, so vsími svjatými pomjanúvše, sámi sebé i drúh drúha, i vés živót náš Christú Bóhu predadím.

L: Tebí, Hóspodi.

J: Tý bo jesí cár míra, i spás dúš nášich, i Tebí slávu vozsylájem, Otcú, i Sýnu, i svjatómu Dúchu, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

L: Amíň.

Kondák, hlás 6.: Dušé mojá, dušé mojá, * vostáni, čtó spíši; * Konéc približájetsja, * i ímaši smutítisja: * vosprjaní úbo, da pošadít t'á Christós Bóh, * vezd'í sýj, i vsjá ispolňájaj.

íkos: Christóvo vračevstvó víd'a otvérsto, i ot sehó Adámu istekájuščeje zdrávije, postradá, ujazvísja dijávol, i jáko bídstvuja rydáše, i svojím druhóm vozopí: čtó sotvorjú Sýnu Mariínu, ubivájet mjá Vithlejém'anin, íže vezd'í sýj, i vsjá ispolňájaj.

Sinaksárij pėrvije minėji, táže nastojáščij.

Táže bláženny s poklóny.

Hlás 6.: Vo cárstviji tvojem, pomjaní nás Hóspodi.

Razbójnika Christé rajá žitel'a sotvoríl jesí, na krest'í tebí vozopívša: pomjaní mjá, tohó pokajániju spodóbi i mené nedostójnahe.

Blaženi níščiji dúchom, jáko t'ích jést' cárstvo nebesnoje.

Manója slýšavši drėvle duše mojá, Bóha v javlėniji bývša, i iz neplódove tohdá prijémša plód obitovánija, tohó blahočėstije podražáj.

Blaženi pláčuščiji, jáko tíi ut'íšatsja.

Sampsónovoj porevnávši Pínosti, hlavú ostríhla jesí duše d'íl tvojih, predávši inoplemėnnikom, Puboslástijem cilomúdre-
nnuju zízň i blažėnnuju.

Blaženi krótcyi, jáko tíi nas'íd'at zémľu.

Prėžde čėľustiju ósleju pobidívij inoplemėnniki, nýňi p'ínėnije laskosėrdstvu strástnomu obrítejsja: no izbíhni duše mojá podražánija, d'íjánija i slábosti.

Blaženi álčuščiji i zážduščiji právdy, jáko tíi nasýt'atsja.

Varák i Jeftháj vojenačálnicy, sudíj Izráilevy predpočėtėni býša, s nímiže Devórra mužeúmnaja: t'ích dóblest'mi duše vmužívšisja ukripísja.

Blaženi mílostiviji, jáko tíi pomílovani búdut.

Jáilino chrábrstvo poznála jesí duše mojá, Sisára drėvle probódšuju, i spasėnije soďílavšuju, drėvom óstrym, slýšiši, ímže tebí krest obrazújetsja.

Blaženi čistiji sérdcem, jáko tíi Bóha úzrjat.

Požtí duše žėrtvu pochvál'nuju, d'íjánije jáko dščėr prinesí, ot Jefthájevy čist'íjšuju: i zakolí jáko žėrtvu, strásti plotskíja Hóspodevi tvojemú.

Blaženi mirotvórcy, jáko tíi Sýnove Bóžiji narekútsja.

Hedeónovo runó pomysľáj duše mojá, s nebesé rósu podymí, i priníkni jákože pés, i pij vódu, ot zakóna tekúščuju, izhñiténijem písmennym.

Blaženi izhnáni právdy rádi, jáko t'ich jést' cárstvo nebesnoje.

Ilji svjáščennika osuždenije duše mojá vosprijála jesí, lišenijem umá priobríši strásti sebí, jákože ón čáda, d'ílati bezzakónnaja.

Blaženi jesté, jehdá ponósjat vám, i izženút, i rekút vsják zól hlahól na vý lžúšče mené rádi.

V sudijách levít, nebrežénijem svojú ženú, dvanádesjatim koľinom razdelí, duše mojá, da skvérnú obličít ot Venijamína bezzakónnuju.

Rádujtesja i veselítesja, jáko mzdá váša mnóha na nebesích.

Rubomúdrebnaja Ánna moľáščisja, ustní úbo dvizáše ko chvaléniju, hlás že jejá ne slýšašesja: no obáče neplódna súšči, sýna molítvy raždájet dostójna.

Pomjaní nás Hóspodi, jehdá přijídeši vo cárstviji tvojem.

V sudijách spričtésja Ánnino poroždenije, velíkij Samúil, jehóže vospitála Armathéma v domú Hospódni: tomú porevnúj duše mojá, i sudí préžde iních d'ílá tvojá.

Pomjaní nás Vladýko, jehdá přijídeši vo cárstviji tvojem.

David na cárstvo izbrán, cárski pomázasja róhom Božéstvennaho míra: tý úbo duše mojá, ášče chóščeši výšňaho cárstvija, mírom pomážisja slezámi.

Pomaní nás svjatýj, jehdá přijídeši vo cárstviji tvojem.

Pomíluj sozdánije tvoje mílostive, uščedri rukú tvojeju tvorénije: i poščadí vsjá sohríšivšyja, i mené páče vsích, tvojih prezrívšaho povel'inij.

Sláva, Tróičen: Beznačál'nu, i roždéniju že i proischož-déniju, Otcú poklaňájusja róždšemu, Sýna slávľu roždénneho, pojú soprosijávšaho Otcú že i Sýnu, Dúcha svjataho.

Bohoródičen: Prejestestvennomu roždéstvú tvojemú poklaňájemsja, po jestestvú slávy mladénca tvojehó ne razďil'ájušče Bohorodíteľnice: íže bo jedín licém, suhúbymi ispovídujetsja jestestvý.

Písň 7.

irmós: Sohrišíchom, bezzakónnovachom, neprávdova-chom pred tobóju, nižé sobľudóchom, nižé sotvoríchom, jákože zapovídal jesí nám: no ne predážď' nás do koncá, otcév Bóže.

7 *p*
So - hri - ši - - chom, bez - za - kón - no - va - chom, ne - práv - do -
va - chom pred To - bó - ju, ni - žé so - bľu - dó - chom,
ni - žó so - tvo - ri - chom, já - ko - že za - po - ví - dal je - sí nam:
no ne pre - dážd' nas do kon - cá, ot - cév Bó - že.

Sohriších, bezzakónnovach, i otverhóch zápovid' tvojú, jáko vo hrisích proizvedóchsja i priložích jázvam strúpy sebí: no sám mjá pomíľuj, jáko blahoutróben, otcév Bóže.

Tájna ja sérdca mojihó ispovídash tebí sudijí mojemú, vížd' moje smirénije, vížd' i skórb mojú, i vonmí sudú mojemú nýňi, i sám mjá pomíľuj, jáko blahoutróben, otcév Bóže.

Saúl inohdá jáko pohubí otcá svojihó dušé osľáta, vnezápu cárstvo obríte k proslútiju: no bľudí, ne zabyváj sebé, skótskija póchoti tvojá proizvólivši páče cárstva Christóva.

David inohdá Bohootéc, ášče i sohriši suhúbo duše mojá, strilóju úbo ustrilén býv preľubod'ijstva, kopijém že pľinén býv ubijstva tomlénijem: no tý samá t'adžčájšimi d'ily nedúhuješ, samochótnymi stremlénmi.

Sovokupí úbo David inohdá bezzakóniju bezzakónije: ubijstvu že ľubod'ijstvo rastvorív, pokájanie suhúboje pokazá ábije: no samá ty lukávňijšaja duše soďílala jesí, ne pokájavšisja Bóhu.

David inohdá voobrazí, spisáv jáko na ikóni písň, jéjuže d'ijánije obličájet, jéže soďíja, zovýj: pomiluj mjá. Tebí bo jedínomu sohríšich vsích Bóhu, sám očisti mjá.

Kivót jáko nošášesja na kolesníci, zán ónyj, jehdá prevráščusja tel'cú, tóčiju kosnúsja, Bóžijim iskusísja hńívom: no tohó derznovénija ubižávši duše, počítáj Božéstvennaja čéstni.

Slýšala jesí Avessalóma, káko na jestestvo vostá? Poznála jesí tohó skvérnaja d'ijánija, ímiže oskverní lóže Davída otcá: no tý podražála jesí tohó strástnaja i ľuboslástnaja stremlénija.

Pokorila jesí nerabótnoje tvoje dostóinstvo t'ílu tvojemú: inóho bo Achitoféla obrítši vrahá, duše, snizslá jesí sehó sovítom: no sijá rászýpa sám Christós, da tý vsjáko spasíšisja.

Solomón čúdnyj, i blahodáti premúdrosti ispólnennyj, séj lukávoje inohdá pred Bohom sotvorív, otstupí ot nehó: jemúže tý prokľátym tvojim žitijém, duše upodóbilasja jesí.

Slast'mí vlekóm strastěj svojích oskverňášesja, uvý mńi, račíteľ premúdrosti, račíteľ blúdnych žen, i stránen ot Bóha: jehóže tý podražála jesí umóm o duše, sladostrást'mi skvérnymi.

Rovoámu porevnovála jesí ne poslúšavšemu sovíta ótča, kúpno že i zľíššemu rabú Jerovoámu, préžnemu otstúpniku duše: no bíhaj podražánija, i zoví Bóhu: sohríšich, usčédri mjá.

Achaávovym porevnovála jesí skvérnám, duše mojá, uvý mńi, bylá jesí plotských skvérn prebyválišče, i sosúd srámlen

strastěj: no iz hlubiný tvojejá vozdochní, i hlahóli Bóhu hrichí tvojá.

Popalí Ilijá inohdá dvášči pjat'desját Jezavélinych, jehdá stúdnyja proróki pohubí, vo obličénije Achaávovo: no bhaj podražánija dvojú dušé, i ukripl'ájsja.

Zakľučísja tebí nébo dušé, i hlád Bóžij postíže t'á: jehdá Ilijí Thesvít'anina jákože Achaáv, ne pokorísja slovesém inohdá: no Saráfhiji upodóbivsja, napitáj proróču dúšu.

Manassíjeva sobralá jesí sohrišénija izvolénijem, postávľší jáko mérzosti strásti, i umnóživši dušé nehodovánije: no tohó pokajániju revnújušči tépl'i, st'áží umilénije.

Pripádaju tí, i prinošú tebí, jákože slézy hlahóly mojá: sohriších, jáko ne sohriší bludníca, i bezzakónnovach, jáko ínyj niktóže na zemlí: no ušćedri Vladýko, tvorénije tvoje, i vozzoví mjá.

Pohrebóch óbraz tvój, i rastlích zápovid' tvojú, vsjá pomračísja dobróta, i strast'mí uhasísja, Spáse, sviščá: no ušćedriv vzdážd' mí jákože pojét Davíd, rádovanije.

Obratisja, pokájsja, otkrýj sokrovénnaja, hlahóli Bóhu vsjá víduščemu: tý vísi mojá tájnaja, jedíne Spáse: no sám mjá pomíluj, jákože pojét Davíd po mílosti tvoje.

Isćezóša dníe mojí, jáko sónije vostajúščaho: t'ímže jáko Jezekía slezjú na lóži mojém, priložítisja mńí lítom životá. No kíj Isáija predstánet tebí dušé, ášće ne vsích Bóh?

Maríi: Vozopívši k prečist'ij Bohomáteri, pérvije otrínula jesí neístovstvo strastěj, núžno stužájušćich, i posramíla jesí vrahá zapenšaho: no dážd' nýňi pómošč ot skórbi, i mńí rabú tvojemú.

Maríi: Jehóže vozľubíla jesí, jehóže vozžel'ila jesí, jehóže rádi plót' iznuríla jesí prepodóbnaja, molí nýňi Christá o rabích: jáko da mílostiv býv vsím nám, mírnoje sostojánije dárujet počítájušćym jehó.

Andréju: Na kámeni mja víry molítvami tvojími utverdí ótče, stráhom mja božestvennym ohraždája, i pokajánije Andréje, podážd' mí, mol'úsja tí: i izbávi mja ot síti vrahov iščuščich mja.

Sláva, Tróičen: Tróice próstaja, nerazdíl'naja, jedinosúščnaja, i jestestvo jedíno, svítove, i svít, i svjata trí, i jedíno svjato pojétsja Bóh Tróica: no vospój, proslávi, živót i životý, duše, vsích Bóha.

I nýni, Bohoródičen: Pojem t'á, blahoslovím t'á, poklaňajemsja tí Bohorodíteľnice, jáko nerazdíl'nyja Tróicy porodilá jesí jedínaho Christá Bóha i samá otvézla jesí nám súščym na zemlí nebésnaja.

irmós: Sohrišíchom, bezzakónnovachom, neprávdovachom pred tobóju, nižé sobľudóchom, nižé sotvoríchom, jákože zapovídal jesí nám: no ne predážd' nás do koncá, otcév Bóže.

Tripísneć.

Hlás 8. Písň 8.

irmós: Beznačál'naho carjá slávy, jehóže trepěščut nebésnyja síly pójte svjaščěnnicy, ľúdije prevoznosite vo vsjá víki.

Pripív: Svjatíji apóstoli, molíte Bóha o nás.

Jáko úhľije nevesčěstvennahó ohňá, popalíte veščěstvennyja strásti mojá, vozzizájušče nýni vo mńi želánije božestvennyja ľubvé, apóstoli.

Trubý blahohlásnyja Slóva počtím, ímiže padóša st'íny neutveržděny vrážija, i Bohorazúmija utverdíšasja zabrála.

Kumíry strástnyja duší mojejá sokrušíte, íže chrámy i stolpy sokrušíte vrahá, apóstoli Hospódni, chrámové osvjaščěnniji.

Bohoródičen: Vmístila jesí nevmistímaho jestestvom: nosila jesí nosjáščahó vsjá: dojila jesí čístaja, pitájuščahó tvár, Christá žiznodávca.

Ďny tripásnec. irmós tójže.

Dúcha načalochítrostijem sozdávše vsjú cérkov apóstoli Christóvy, v něj blahoslovíte Christá vo víki.

Vostrubívše trubóju učénij, nizverhóša apóstoli vsjú lést' ídoľskuju, Christá prevoznosjášče vo vsjá víki.

Apóstoli, dóbroje preselénije, nazirátelije míra, i nebésnijj žítelije, vás prísno voschval'ájuščyja, izbávite ot bíd.

Sláva, Tróičen: Trisólnečnoje vsesvítloje Bohonačálije, jedinoslávnoje i jedinoprestól'noje jestestvó, ótče vsed'íteľu, Sínye, i božestvennyj Dúše, pojú t'a vo víki.

I nýňi, Bohoródičen: Jáko čestnýj i prevýššij prestól, vospojím Bóžiju Máter neprestánnu, Púdiije, jedínu po rožděství Máter i Dívu.

Ďny irmós: Jehóže vóinstva nebésnaja slávjat, i trepěščut cheruvími i serafími, vsjáko dychánije i tvár, pójte, blahoslovíte, i prevoznosite vo vsjá víki.

8 Je - hó - že vó - in - stva ne - bés - na - ja slá - vjat,
i tre - pé - ščut Che - ru - vi - mi i Se - ra - fi - mi,
vsjá - ko dy - chá - ni - je i tvárj, pój - te, bla - hos -
lo - ví - te, i pre - voz - no - sí - te vo vsjá ví - ki.

Sohrišívša Spáse pomíľuj, vozdvíhni mój úm ko obraščéniju, prijímí mjá kájuščahosja, uščedri vopijúšča: sohrišich tí, spasí, bezzakónnovach, pomíľuj mjá.

Kolesníčnik Ilijá, kolesníceju dobrod'ítelej všed, jáko na nebesá, nošášesja prevýše inohdá ot zemných: sehó úbo duše mojá, voschód pomyšľáj.

Jordánova strujá pėrvije, mílotiju Ilijinóju Jelissėem, stá sjúdu i sjúdu: tý že, o dušė moją, sejá ne pričastílasja jesí blahodáti za nevozderžánije.

Jelissėj inohdá přijėm mílot' Ilijinú, přiját suhúbuju blahodát' ot Bóha: tý že o dušė moją, sejá ne pričastílasja jesí blahodáti za nevozderžánije.

Somanítida inohdá právednaho učredí, o dušė, nrávom blahím: tý že ne vvelá jesí v dóm, ni stránna, ni pútnika. Tímže čertóha izrínešisja vón, rydájušči.

Hijeziev podražála jesí okajánnaja rázum skvérnij vsehdá dušė, jehóže srebroľúbije otloží ponė na stárost': bíhaj hejėnskaho ohňá, otstupívši zlych tvojích.

Tý Ozíji dušė porevnávšji, sehó prokazėnije v sebí st'ázála jesí suhúbo: bezmístnaja bo myslíšji, bezzakónnaja že d'íješji: ostávi jáže ímašji, i pritecý k pokajániju.

Ninevít'any dušė slýšala jesí kájuščyjasja Bóhu, vrėtiščem i pépelom, sích ne podražála jesí: no javílasja jesí zľíjšaja vsích, přėzde zakóna, i po zakóni prehrišívšich.

V róvi bláta slýšala jesí Jeremíju dušė, hráda Sijóna rydáňmi vopijúšča, i slėz íščušča, podražáj sehó plačėvnoje žítijė i spasėšisja.

Jóna v Tharsís pobížė, prorazumív obraščėnije Ninevít'anov, razumí bo jáko prorók Bóžije blahoutróbije: tímže revnováše prorócestvu ne solhátsja.

Danijíla v róvi slýšala jesí, káko zahradí ustá, o dušė zvirėj: uvíd'íla jesí, káko ótrocy íže o Azárijji, pohasíša víroju pěšči plámeň horjáščij.

Vėtchaho zavíta vsjá privedóch tí dušė, k podobíju, podražáj právednych Bohoľubívaja d'íjánija, izbíhni že páki lukávych hrichóv.

Pravosúde Spáse pomíľuj, i izbávi mja ohňa, i prešćenija, ježe ímam na sudé právedno preterpíti: oslábi mí přezde koncá, dobroďíteliju i pokajánijem.

Jáko razbójnik vopijú ti: pomjaní mja. Jáko Pétr pláču hórco: oslábi mí Spáse. Zovú jáko mytár: slezjú jáko bludníca. Prijimí moje rydánije, jákože inohdá chananéjino.

Hnojénije, Spáse, iscílí smirénnyja mojejá duší: jedíne vračú, plástyr mňí naloží, i jeléj i vinó, d'ílá pokajánija, umilénije so slezámi.

Chananéju i áz podražája, pomíľuj mja, vopijú, Síne davídov: kasájusja krája rízy, jáko krovotočívaja: pláču, jáko Mártha i Marija nad Lázarem.

Sléznuju Spáse stk'ánicu, jáko míro istoščavája na hlavú, zovú ti jákože bludníca, mílosti íščuščaja, mol'bu prinošú, i ostavlénije prošú prijáti.

Ášče i niktóže, jákože áz sohríší tebí, no obáče prijimí i mené, blahoutróbné Spáse, stráchom kájuščasja, i ľubóviju zovušča: sohríších tebí jedínomu: pomíľuj mja mílostive.

Pošadí Spáse tvoje sozdánije, i vzyščí jáko pástyr pohíbšeje, predvarí zablúždšaho, voschítí ot vólka, sotvorí mja ovča na pástvi tvojích ovéc.

Jehdá sudijé sjádeši jáko blahoutróben, i pokážeši strážnuju slávu tvojú Spáse: o kakový strách tohdá! Pěšči horjáščeje, vsím bojaščymsja nesterpímaho sudíšča tvojeho.

Marii: Svíta nezachodímaho Máti, t'á prosvitívši, ot omračénija strastéj razriší. Týmže všédši v duchóvnuju blahodát', prosvití Marije, t'á vírno voschval'ájuščyja.

Marii: Čúdo nóvo víd'iv, užasášesja božestvennyj v tebí voístinnu máti Zosíma: ánhela bo zrjáše vo plóti, i úžasom vés ispolňášesja, Christá pojá vo víki.

Andréju: Jáko derznovénije imýj ko Hóspodu, Andréje krítskij čestnája pochvaló, mol'ú, molísja razrišénije ot úz

bezzakónija nýni obristí mňí molítvami tvojími, jáko pokajánija učíteľ, i prepodóbných sláva.

Blahoslovím Otcá, i Sýna, i svjatáho Dúcha, Hóspoda.

Tróičen: Beznačálne Ótče, Sýne sobeznačálne, Utíšíteľu blahíj, Dúše právyj: Slóva Bóžija Rodíteľu, Otcá beznačálna Slóve, Dúše živýj i zízďaj, Tróice jedínice pomíľuj mjá.

Bohoródičen: Jáko ot obroščénija červlenícy prečístaja, úmnaja bahrjaníca Jemmanúileva, vnútr vo črévi tvojém plót' istkásja: t'ímže Bohoródicu voístinnu t'á počítajem.

Chválím, blahoslovím, poklaňájemsja Hospodévi, pojúšče i prevoznosjášče vo vsjá víki.

irmós: Jehóže voínstva Nebésnaja slávjat, i trepéščut cheruvími i serafími, vsjako dychánije i tvár, pójte, blahoslovíte, i prevoznosite vo vsjá víki.

J: Bohoródicu i Máter svíta v písnech vozvelíčim.

Velíčit dušá mojá Hóspoda, i vozrádovasja dúch mój o Bózi spási mojem.

Čestníjšuju cheruvím i slávňišuju bez sravnénija serafím, bez istl'ínija Bóha Slóva rózďšuju, súščuju Bohoródicu t'á veličajem.

Jáko prizrí na smirénije rabý svojejá, sé bo ot nýni ublažát mjá vsí ródi.

Jáko sotvorí mňí velíčije síľnyj, i svjato ímja jehó, i mílost' jehó v ródy rodóv bojáščymsja jehó.

Sotvorí deržávu mýšcejú svojeju, rastočí hórдыja mýsľiju sérđca ích.

Nizloží síľnyja so prestól, i voznesé smirénnyja, álčučyja íspólni bláh, i bohat'áščyjasja otpustí tščý.

Vospriját Isráíľa ótroka svojeho, pomjanúti mílosti, jákože hlahóla ko otcém nášym, Avraámu i símeni jehó do víka.

Tripísneč bez poklónov.

Hlás 8. Písň 9.

irmós: Voistinnu Bohoródicu t'á ispovidujem, spasenniji tobóju Ďívo čistaja, s bezplótnymi líki t'á veličájusče.

Pripív: Svjatiji apóstoli, molíte Bóha o nás.

Istóčnicy spasitel'nyja vodý jávľšesja apóstoli, istájavšuju dúšu moju hrichóvnoju žáždoju, orosite.

Plávajusčaho v pučíní pohíbeli, i v pohruženiji užé bývša, tvojeju desniceju, jákože Petrá, Hóspodi spasí mjá.

Jáko sóli, vkúsnych súšče učénij, hnílstvo umá mojeho izsušíte, i nevid'inija t'mú otženíte.

Bohoródičen: Rádost' jáko rodívšaja, pláč mňi podážď, ímže Božéstvennoje ut'íšénije Vladýčice, v búduščem dní obristí vozmohú.

Ínyj. irmós: T'á nebesé i zemlí chodátaicu:

T'á blahoslávnoje apóstol'skoje sobránije, písňmi veličájem: vselénňij bo svitíla svítlaja javístesja, prélest' othoňášče.

Blahovístnoju mréžuju vášuju, slovésnyja rýby ulovívše, sijá prinosíte vsehdá sníd' Christú, apóstoli blažénňiji.

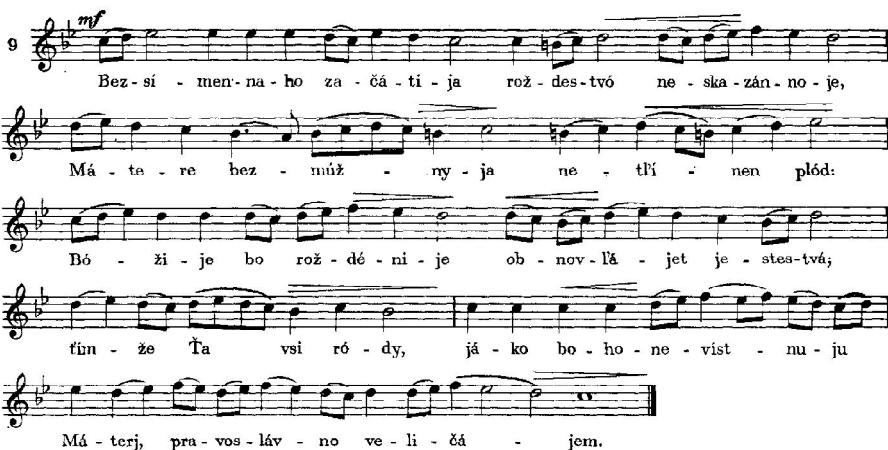
K Bóhu vášim prošénijem pomjaníte nás apóstoli, ot vsjákaho izbávitisja iskušénija, mólimsja, ľubóviju vospivájusčyja vás.

Sláva, Tróičen: T'á triipostásnuju jedínicu, Ótče, Síne, so Dúchom, jedínaho Bóha jedinosúščna pojú, Tróicu jedinosíľnuju i beznačál'nuju.

I nýňi, Bohoródičen: T'á d'itoroditel'nicu i Ďívu, vsí ródi ublažájem, jáko tobóju izbávlšesja ot klátvy: rádost' bo nám rodilá jesí Hóspoda.

Velíkaho kanóna irmós: Bezsímennaho začátija roždestvó neskazánnoje, Mátere bezmúžnyja netľínen plód, Bóžije bo roždénije obnovľájet jestestvá. Tímže t'á vsí ródi, jáko Bohonevístnuju Máter pravoslávno veličájem.

9

Bez-si - men - na - ho za - čá - ti - ja rož - des - tvó ne - ska - zán - no - je,
Má - ta - re bez - múž - ny - ja ne - tlí - nen plód:
Bó - ži - je bo rož - dé - ni - je ob - nov - lá - jet je - stes - tvá,
tón - že Ťa vsi ró - dy, já - ko bo - ho - ne - vist - nu - ju
Má - terj, pra - vos - láv - no ve - li - čá - jem.

Úm ostrupísja, ťílo obolíznisja, nedúhujet dúch, slóvo iznemóže, žitijé umertvísja, koniec pri dvérech. Ťímže mojá okajánnaja dušé, čtó sotvoríš, jehdá prijídet sudijá ispytáti tvojá?

Moiséovo privedóch tí dušé, mirobýtije, i ot tohó vsé zavítnoje písanije, povídajuščeje tebí právednyja i neprávednyja: ot níhže vtorýja, o dušé, podražála jesí, a ne pérvyja, v Bóha sohríšivši.

Zakón iznemóže, prázdnujete Jevánhelije, písanije že vsé v tebí nebreženo býst', prorócy iznemohóša, i vsé právednoje slóvo: strúpi tvojí, o dušé, umnóžišasja, ne súšču vračú iscílájuščemu t'á.

Nóvaho privoždú ti písanija ukazánija, vvodáščaja t'á dušé, ko umiléniju: právednym úbo porevnúj, hrišnych že otvraščásja, i umilostivi Christá molítvami že i poščénmi, i čistotóju, i hovínjem.

Christós vočelovíčisja, prizváv k pokajániju razbójniki, i bludnícý: dušé pokájsja, dvér otvérrezja cárstvija užé, i predvoschiščájut je fariséje i mytarí i preľubod'iji kájuščijisja.

Christós vočelovičisja, plóti priobščivsvja mí, i vsjá, jelíka súť jestestvá choťínijem ispoľni hrichá kromí, podobíje tebí, o dušé, i óbraz predpokazúja svojehó snizchóždenija.

Christós volchvý spásé, pástyri sozvá, mladénc mnóžestva pokazá múčeniki, stárce proslávi, i stáryja vdovícy, íchže ne porevnovála jesí dušé, ni d'ijánijem, ni žitijú: no hóre tebí, vnehdá búdeši sudítisja.

Postívsvja Hospód' dníj četyředesjat' v pustýni, posľidí vzalká, pokazúja čelovičeskoje: dušé, da ne razľnišisja, ášče tebí prilóžítsja vráh, molítvoju že i postóm ot nóh tvojích da otrazítsja.

Christós iskušášesja, dijávol iskušáše, pokazúja kámenije, da chl'íbi búdut: na hóru vozvedé víď'iti vsjá cárstvija míra vo mhnovéniji. Ubójsja o dušé, lovlénija, trezvisja molísja na vsjákič čas Bóhu.

Hórlica pustynoľúbnaja, hlás vopijúščaho vozhlási, Christóv svit'ľnik, propovídujaj pokajánije, Írod bezzakónnova so Irodijádoju. Zrí dušé mojá, da ne uvjazneši v bezzakónnyja síti, no oblobyzáj pokajánije.

V pustýňu vselísja blahodáti Predtčca, i Judéa vsjá i Samaría slýšavše tečáču, i ispovídachu hrichí svojá, kreščájuščesja usérдно: íchže tý ne podražála jesí dušé.

Brák úbo čestnýj, i lóže neskvérno: obojá bo Christós přéžde blahosloví, plótiju jadýj, i v Káňi na bráci vódu v vinó soveršája, i pokazúja pérvoje čúdo: da tý izminíšisja o dušé.

Razsláblennaho st'ahnú Christós, ódr vzémša, i júnošu umérša vozdvíže, vdovíče roždénije, i sótniča ótroka, i samarjanýňi javísja, v dúsi slúžbu tebí, dušé predživopisá.

Krovotočívuju iscilí prikosnovénijem krája rízna Hospód': prokažénnyja očísti: sl'ípýja i chromýja prosvitív, isprávi: hluchíja že i nemýja, i ničáščyja nízu iscilí slóvom: da tý spasíšisja okajánnaja dušé.

Nedúhi isciľája, niščym blahovistvováše, Christós Slóvo, vrédnyja uvračevá, s mytarí jadľaše, so hrišniki besidovaše, Jáirovy dščére dušu preduméršuju vozvratí osjazánijem rukí.

Mytár spasášesja, i bludníca cilomúdrstvovaše, i farisěj chvalásja osuždášesja: óv úbo, očisti mjá: óva že, pomíľuj mjá. Séj že veličášesja vopijá: Bóže, blahodarjú t'a: i prócija bezúmnyja hlahóly.

Zakchéj mytár bí, no obáče spasášesja, i farisěj Símon soblažnášesja, i bludníca prijimáše ostáviteľnaja razrišénija, ot imúščaho kripost' ostavľáti hrichí: júže duše potščísja podražáti.

Bludníci, o okajánnaja duše mojá, ne porevnovála jesí, jáže prijímši míra alavástr, so slezámi mázaše nózi Spásovi, otré že vlasý drévnich sohrišénij rukopisánije razdirájuščaho jejá.

Hrády, imže dadé Christós blahovéstije, duše mojá, uvídala jesí, káko prókľati býša. Ubójsja ukazánija, da ne búdeši jákože óny, ichže Sodómľanom Vladýko upodóbiv, dáže do áda osudí.

Da ne hóršaja o duše mojá, javísisja otčájaniem chananéji víru slýšavšaja, jejáže dščí slóvom Bóžijim iscilísja: Sínye davídov, spasí i mené, vozzoví iz hlubíný sérdca, jákože oná Christú.

Umilosérdisja spasí mjá, Sínye Davidov pomíľuj, bisnújuščijasja slóvom iscilívyj, hlás že blahoutróbnj jáko razbójniku mňí rcý: amiň hlahóľu tebí, so mnóju búdeši v raí, jehdá prijídú vo slávi mojéj.

Razbójnik ohlahólovaše t'á, razbójnik Bohoslóvjaše t'á, óba bo na krest'í svísjasta: no o blahoutróbnne, jáko vírnomu razbójniku tvojemú, poznávšemu t'á Bóha, i mňí otvérzi dvér slávneho cárstvija tvojihó.

Tvár sodrohášesja raspinájema t'á víd'ašči, hóry i kámenija stráchom raspadáchusja, i zemľá sotrjasášesja, i ád obnažášesja,

i soomračášesja svít vo dní, zrjá tebé Iisúse prihvoždéna ko krestú.

Dostójnych pokajánija plodóv ne ist'aží ot mené: íbo krípost' mojá vo mňí oskud'í, sérdce mňí dáruj prísno sokrušennoje, niščetú že duchóvnuju, da sijá tebí prinesú, jáko prijátnuju žértvu, jedíne Spáse.

Sudijé mój, i vídče mój, choť'áj páki prijití so ánhely, sudíti míru vsemú, mílostivnym tvojím ókom tohdá víd'iv mjá, pošcadí i usčédri mjá Iisúse, páče vsjákaho jestestvá čelovíča sohrišívša.

Marii: Udivíla jesí vsích stránnym žitijém tvojím, ánhelov číny, i čelovíkov sobóry, neveščéstvenno poživši, i jestestvo prešédši: ímže, jáko neveščéstvennema noháma vsédši Marije, Jordán prešla jesí.

Marii: Umílostivi sozdátel'a o chvá'asčich t'á, prepodóbnaja máti, izbávitisja ozloblénij i skorběj ókrest napádajuščich: da izbávivšesja ot napástej, vozvelíčim neprestáno proslávšaho t'á Hóspoda.

Andréju: Andréje čestnýj, i ótče treblažénňijšij, pástyrju krítskij, ne prestáj moľásja o vospivájuščich t'á: da izbávimsja vsí hńíva i skórbi, i t'íniya, i prehrišénij bezmírnych, čtúščiji tvojú pámjat' vírno.

Sláva, Tróičen: Tróice jedinosúščnaja, jedinice triipostásnaja, t'a vospivájem, Otcá slávjašče, Sýna veličájušče, i Dúchu poklaňájuščesja, jedínomu jestestvú voístinnu Bóhu, žízni že, i živúščemu cárstvu bezkonéčnomu.

I nýni, Bohoródičen: Hrád tvój sochraňáj Bohorodítel'nice prečístaja, v tebí bo séj vírno cárstvujaj, v tebí i utverždájetsja, i tobóju pobiždájaj, pobiždájet vsjákoje iskušénije, i plíňajet rátniki, i prochódit poslušánije.

irmós: **Bezsímennaho začátija roždestvo neskazánnoje, Mátere bezmúžnyja net'ínen plód, Bóžije bo roždénije**

obnovľajet jestestvá. Ťímže t'á vsí ródi, jáko Bohonevístnuju Máter pravoslávno veličájem.

Dostójno jést' jáko voístinu, blažíti Ťá Bohoródicu, prisnoblažěnnuju i preneporučnuju, i Máter Bóha nášeho. Čestnějšuju cheruvím i slávnějšuju bez spravněnija serafím, bez istľínija Bóha Slóva rózďšuju, súščuju Bohoródicu t'á veličájem.

Málaja jektenijá:

J: Páki i páki mírom Hóspodu pomolímsja.

E: Hóspodi, pomíľuj.

J: Zastupí, spasí, pomíľuj i sochraní nás, Bóže, Tvojěju blahodátiju.

E: Hóspodi, pomíľuj.

J: Presvjatúju, prečístuju, preblahoslověnnuju, slávnuju Vladýčicu nášu Bohoródicu i prisnodřivu Maríju, so vsími svjatými pomjanúvše, sámi sebě i drúh drúha, i vės živót náš Christú Bóhu predadím.

E: Tebí, Hóspodi.

J: Jáko Ťá chváľat vsjá síly neběsnyja, i Tebí slávu vozsyľájem, Otcú, i Sýnu, i svjatómu Dúchu, nýňi i prísno i vo víki vikóv.

E: Amíň.

Svitíleny

Hlás 1.: Svít vozsijáj, Hóspodi, * dúšu moju očísti ot vsjákaho hrichá, * molíťvami svjatých apóstol Tvojích, * i svjatíteľa Nikolája, i spasí mja.

Sláva: Svít vozsijáj Hóspodi, * dúšu moju očísti ot vsjákaho hrichá, * molíťvami vsích svjatých Tvojích, i spasí mja.

I nýňi: Svít vozsjáj Hóspodi, * dúšu moju očisti ot vsjákaho hrichá, * molítmami Bohoródicy, i spasí mja.

Hlás 2.: Svít Tvój prisnosúščnyj nizposlí, Christé Bóže, * i prosvití oči tájnyja sérdca mojihó, * molítmami svjatých apóstol Tvojích, * i svjatíteľa Nikolája, i spasí mja.

Sláva: Svít Tvój prisnosúščnyj nizposlí, Christé Bóže, * i prosvití oči tájnyja sérdca mojihó, * molítmami vsích svjatých Tvojích, i spasí mja.

I nýňi: Svít Tvój prisnosúščnyj nizposlí, Christé Bóže, * i prosvití oči tájnyja sérdca mojihó, * molítmami Bohoródicy, i spasí mja.

Hlás 3.: Nizposlí svít Tvój, Christé Bóže, * i prosvití sérdce moje, * molítmami svjatých apóstol Tvojích, * i svjatíteľa Nikolája, i spasí mja.

Sláva: Nizposlí svít Tvój, Christé Bóže, * i prosvití sérdce moje, * molítmami vsích svjatých Tvojích, i spasí mja.

I nýňi: Nizposlí svít Tvój, Christé Bóže, * i prosvití sérdce moje, * molítmami Bohoródicy, i spasí mja.

Hlás 4.: Svít vozsjáj míru Tvojemú, * vo t'mí dúšu moju súščuju ot vsjákaho hrichá očisti, * molítmami svjatých apóstol Tvojích, * i svjatíteľa Nikolája, i spasí mja.

Sláva: Svít vozsjáj míru Tvojemú, * vo t'mí dúšu moju súščuju ot vsjákaho hrichá očisti, * molítmami vsích svjatých Tvojích, i spasí mja.

I nýňi: Svít vozsjáj míru Tvojemú, * vo t'mí dúšu moju súščuju ot vsjákaho hrichá očisti, * molítmami Bohoródicy, i spasí mja.

Hlás 5.: Svitodávče Hóspodi, nizposlí svít Tvój, * i prosvití sérdce moje, * molítmami svjatých apóstol Tvojích, * i svjatíteľa Nikolája, i spasí mja.

Sláva: Svitodávče Hóspodi, nizposlí svít Tvój, * i prosvití sérdce moje, * molítmami vsích svjatých Tvojích, i spasí mja.

I nýňi: Svitodávče Hóspodi, nizposlí svít Tvój, * i prosvítí sěrdce mojé, * molítmami Bohoródicy, i spasí mja.

Hlás 6.: Molítmami svjatých apóstol Tvojích, * i svjatíteľa Nikolája, Hóspodi, * nizposlí dušám našym svít Tvój prisnosúščnyj.

Sláva: Molítmami vsích svjatých Tvojích, Hóspodi, * nizposlí dušám našym svít Tvój prisnosúščnyj.

I nýňi: Molítmami Bohoródicy, Hóspodi, * nizposlí dušám našym svít Tvój prisnosúščnyj.

Hlás 7.: Vozdvíhni mja, Hóspodi, k Tvojemú pisnopíniju, * i naučí mja tvoríti vóľu Tvojú, svjatýj, * molítmami svjatých apóstol Tvojích, * i svjatíteľa Nikolája, i spasí mja.

Sláva: Vozdvíhni mja, Hóspodi, k Tvojemú pisnopíniju, * i naučí mja tvoríti vóľu Tvojú, svjatýj, * molítmami vsích svjatých Tvojích, i spasí mja.

I nýňi: Vozdvíhni mja, Hóspodi, k Tvojemú pisnopíniju, * i naučí mja tvoríti vóľu Tvojú, svjatýj, * molítmami Bohoródicy, i spasí mja.

Hlás 8.: Svít sýj, Christé, prosvítí mja Tobóju, * molítmami svjatých apóstol Tvojích, * i svjatíteľa Nikolája, i spasí mja.

Sláva: Svít sýj Christé, prosvítí mja Tobóju, * molítmami vsích svjatých Tvojích, i spasí mja.

I nýňi: Svít sýj Christé, prosvítí mja Tobóju, * molítmami Bohoródicy, i spasí mja.

Psalóm 148.

Chvalíte Hóspoda s nebés, chvalíte jehó vo výšnich. Chvalíte jehó vsí ánheli jehó, chvalíte jehó vsjá síly jehó. Chvalíte jehó sólnce i luná, chvalíte jehó vsjá zvizdy i svít. Chvalíte jehó nebesá nebés, i vodá jáže prevýše nebés. Da voschválpat ímja Hóspodne: jáko tój rečé, i býša: tój poveľí, i sozdášasja. Postávi já vo vík i vo vík víka: poveľínije položí,

i ne mimo ídet. Chvalíte Hóspoda ot zemlí, zmíjeve, i vsjá bézdny: óhň, hrád, sňih, hólot', dúch búren, tvorjáščaja slóvo jehó: Hóry i vsí chólmi, dréva plodonósna i vsí kédri: Zvirije i vsí skóti, hádi i ptícy pernáty: Cárije zémstiji i vsí Ťúdije, knázi i vsí sudíji zémstiji: Júnosi i d'ívy, stárce s júnotami da voschváľat ímja Hóspodne, jáko voznesésja ímja tohó jedínaho: ispovídanije jehó na zemlí i na nebesí. I voznesét röh Ťuděj svojích: písň vsím prepodóbnym jehó, synovóm isráilevym, Ťúdem približájuščymsja jemú.

Psalóm 149.

Vospójte Hospodevi písň nóvu, chvalénije jehó v cérkvi prepodóbných. Da vozveselítsja Isráiľ o sotvóršem jehó, i sýnove Sióni vozrádujutsja o carí svojem: Da voschváľat ímja jehó v líci, v tympáňi i psaltíri da pojút jemú. Jáko blahovolít Hospód' v Ťúdech svojích, i voznesét krótkija vo spasénije. Voschváľatsja prepodóbniji vo slávi, i vozrádujutsja na lóžach svojích. Voznošénija Bóžija v hortáni ích, i mecí obojúdu ostrý v rukách ích: Sotvoríti otmsčénije vo jazýcich, obličénija v Ťúdech: Svjazáti carí ích púty, i slávnyja ích ručnými okóvy želíznymi. Sotvoríti v ních súd napísan: sláva sijá búdet vsím prepodóbnym jehó. Chvalíte Bóha vo svjatých jehó, chvalíte jehó vo utverždéniji síly jehó. Chvalíte jehó na sílach jehó, chvalíte jehó po množestvu velíčestvija jehó. Chvalíte jehó vo hlási trúbnim, chvalíte jehó vo psaltíri i húslech. Chvalíte jehó v tympáňi i líci, chvalíte jehó vo strúnach i orháňi. Chvalíte jehó v kimvál'ich dobrohlásnych, chvalíte jehó v kimvál'ich vosklicánija. Vsjakoje dychánije da chválít Hóspoda.

J: Tebí sláva podobájet, Hóspodi Bóže náš, i Tebí slávu vozsylájem, Otcú, i Sýnu, i svjatómu Dúchu, nýňi i prisno, i vo víki vikóv, amíň.

J: Sláva Tebí pokazávšemu nám svít.

Máloje slavoslóvije

Sláva vo výšnich Bóhu, i na zemlí mír, v čelovícich blahovolénije. Chválím Ťá, blahoslovím Ťá, kláňajemtisja, slavoslóvim Ťá, blahodarím Ťá, velíkija rádi slávy Tvojejá. Hóspodi carjú nebesnyj, Bóže Ótče vsederžíteľu, Hóspodi Sýne jedinoródnij, Ísuse Christé, i svjatýj Dúše. Hóspodi Bóže, áhnče bóžij, Sýne otéč, vzémľaj hričh míra, pomíľuj nás: vzémľaj hričhí míra, prijímí molítvu nášu. Sid'áj odesnúju Otcá, pomíľuj nás. Jáko Tý jesí jedín svját, Tý jesí jedín Hospód', Ísus Christós, v slávu Bóha Otcá, amíň.

Na vsják deň blahoslovľú Ťa, i voschval'ú ímja Tvoje vo víki, i vo vík víka.

Hóspodi, pribížišče býl jesí nám v rod i ród. Áz rích: Hóspodi, pomíľuj mjá, iscílí dúšu mojú, jáko sohriších Tebí. Hóspodi, k Tebí pribihóch, naučí mja tvoríti vóľu Tvojú, jáko Tý jesí Bóh mój: jáko u Tebé istóčnik životá, vo svít'í Tvojém úzrim svít: probávi mílost' Tvojú víduščym Ťá.

Spodóbi, Hóspodi, v deň sěj bez hričhá sochranítisja nám. Blahoslovén jesí, Hóspodi, Bóže otéc nášich, i chvál'no i proslávleno ímja Tvoje vo víki, amíň.

Búdi, Hóspodi, mílost' Tvojá na nás, jákože upováchom na Ťá. Blahoslovén jesí, Hóspodi, naučí mja opravdánijem Tvojím. Blahoslovén jesí, Vladýko, vrazumí mja opravdánijem Tvojím. Blahoslovén jesí, svjatýj, prosvítí mja opravdániji Tvojími.

Hóspodi, mílost' Tvojá vo vík, d'íl rukú Tvojéju ne prézri. Tebí podobájet chvalá, Tebí podobájet pínije. Tebí sláva podobájet, Otcú, i Sýnu, i svjatómu Dúchu, nýňi i prisno, i vo víki vikóv, amíň.

Jektenijá

J: Ispólnim útrenňuju molítvu nášu Hóspodevi.

P: Hóspodi, pomíľuj.

Zastupí, spásí, pomíľuj i sochrání nás, Bóže, tvojeju blahodátiju.

E: Hóspodi, pomíľuj.

Dné vsehó soveršénna, svjata, mírna i bezhríšna, u Hóspoda prosím.

E: Podáj, Hóspodi.

Ánhela míra, vírna nastávnika, chraniťeľa dušám i t'ľom našým, u Hóspoda prosím.

Proščénija i ostavlénija hrichóv i prehrišénij našich, u Hóspoda prosím.

Dóbrych i poléznych dušám našým, i míra mírovi, u Hóspoda prosím.

Próčeje vrémja životá našeho v míri i pokajániji skončati, u Hóspoda prosím.

Christijánskija končiny životá našeho, bezbolíznenny, nepostýdny, mírny, i dóbraho otvíta na strášnim sudišči Christóvi, prosím.

Presvjatúju, Prečístuju, Preblahoslovénnuju, slávnuju Vladýčicu nášu Bohoródicu i prisnodívu Maríju, so vsími svjatými pomjanúvše, samí sebé, i drúh drúha, i vés život náš Christú Bóhu predadím.

E: Tebí, Hóspodi.

J: Jáko Bóh mílosti i ščedrót i čelovikoľúbija jesí, i tebí slávu vozsyľajem, Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, i nýni i prisno, i vo víki vikóv.

E: Amíň.

J: Mír vsím.

E: I dúchovi tvojemú.

J: Hlavý váša Hóspodevi prikloníte.

E: Tebí, Hóspodi.

J: tájno: Hóspodi svjatýj, vo výšnich živýj, i na smirénnyja prizirájaj, i vsevid'áščim ókom tvojim prizirájaj na vsjú tvár: tebí

prikloníchom výju duší i t'ilesé, i tebí mólimsja: svjáte svjatých, prostrí rúku tvoju nevidimuju, ot svjataho žilišča tvojeho, i blahosloví vsích nás: i ášče čtó sohrišíchom voléju ilí nevoléju, jáko bláh i čelovikoľúbec Bóh prostí, dárúja nám mírnaja i premírnaja blahája tvojá.

J: Tvoje bo jést', jéze mílovati i spasáti ný, Bóže náš, i tebí slávu vozsyłajem, Otcú i Sýnu i svjatómu Dúchu, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

Ľ: Amíň.

Stichíry na stichóvni samohlásen.

Hlás 8.: V razbójničeskija putí vpádši duše mojá, * Pút'i ujazvlena jesí ot svojích sohrišeníj, * predávšisja nerazúmnyim vrahóm. * No jáko imúščaja vrémja, vo umiléniji vozopíj: * upovánije nenaděžnych, * životé otčájavšichsja, Spáse, * vozstávi i spásí mjá.

Stích: *Ispólnichomsja zaútra mílosti Tvojejá, Hóspodi, i vozrádovachomsja, i vozveselíchomsja: vo vsjá dní náša vozveselíchomsja, za dní v náže vídíchom zlája. I prízri na rabý Tvojá, i na dílá Tvojá, i nastávi sýny ích.*

V razbójničeskija putí vpádši duše mojá, * Pút'i ujazvlena jesí ot svojích sohrišeníj, * predávšisja nerazúmnyim vrahóm. * No jáko imúščaja vrémja, vo umiléniji vozopíj: * upovánije nenaděžnych, * životé otčájavšichsja, Spáse, * vozstávi i spásí mjá.

Stích: *I búdi svítlost' Hóspoda Bóba nášebo na nás, i dílá rúk náších isprávi na nás, i dílo rúk náších isprávi.*

Múčeničen: Vo broňá víry obólkšesja dóbri, * i óbrazom kréstnym vooruživše sebé, * vóini blahomóščniji pokazástesja, * mučítelem múžeski protivistesja, * i dijávoľu prélest' potrebíste, * pobidíteli bývše, vincév spodóbistesja: * molítejsja Christú o nás, * vo jéze spástisja dušám nášym.

Sláva, i nyní, Bohoródičen: Prijmí hlásy ráb tvojích, * vsečístaja Bohoródice Ďívo, * i molí neprestánno, * hrichóv razrišenije, i mír darováti nám.

Bláho jést' ispovídatisja Hóspodevi, i píti ímeni Tvojemú, výšnij, vozviščáti zaútra mílost' Tvojú, i ístinu Tvojú na vsjáku nóšč. Dváždy.

I Trisvjatóje. Presvjatája Trójce: Po Ótče náš.

V chrámi stojášče slávy Tvojejá, na nebesí stojáti mním: Bohoródice, dvérj nebésnaja, otvérzi nám dvéri mílosti tvojejá.

Hóspodi pomíluj, 40. Hóspodi, blahosloví.

J: Sýj blahoslovén, Christós Boh náš, vsehdá, nyní i prísno, i vo víki vikóv.

Ľ: Amíň.

J: Nebésnyj carjú, prederžášcija vlásti náša ukripí, víru utverdí, jazýki ukrotí, mír umírí, hrád séj, (**ilí** vés, **ilí** svjatúju obíteľ sijú) dóbri sochraní, přéžde otšédšyja otcý i brátiju nášu v króvich právednych učiní, i nás v pokájániji i ispovídániji prijímí i pomíluj, jáko bláh i čelovikoľúbec.

Ľ: Amíň. Hóspodi pomíluj. Tríždy. Sláva, i nyní: Čestníjšuju cheruvím: Ímenem Hóspodnim blahosloví Ótče.

J: Molítvami svjatých otéc nášich, Hóspodi Ísuse Christé, Bóže náš, pomíluj nás.

Ľ: Amíň.

I ábie trí poklóny velíkija s molítvoju svjatáho Efréma:

Hóspodi i Vladýko životá mojehó, dúch unýnija, nebrežénija, ľubonačálija i prazdnoslóvija otžení ot mené.

Poklón.

Dúch že cilomúdrija, smirenomúdrija, terpínija i ľubvé, dáruj mí rabú Tvojemú. **Poklón.**

Jéj, Hóspodi carjú, dážd' mí zřiti moja sohřišénija, i ne osuždáti bráta mojihó, jáko blahoslovén jesí vo víki vikóv, Amíň. **Poklón.**

Táže 12 málych poklónov, hlahóľ'a:

Bóže, mílostiv búdi mńí hřišnomu. **Mályj poklón.**

Bóže, očisti hrichí moja i pomíľuj mjá. **Mályj poklón.**

Bez čislá sohřiších, Hóspodi, prostí mjá. **Mályj poklón.**

I páki, skončáv poklóny, hlahólem molítvu vsjú vyšepísannuju:

Hóspodi i Vladýko životá mojihó: **do koncá:** vo víki vikóv, amíň. **I poklón jedín velikij.**

Ášče níst' čas pėrvyj, táže otpúst.

Otpúst

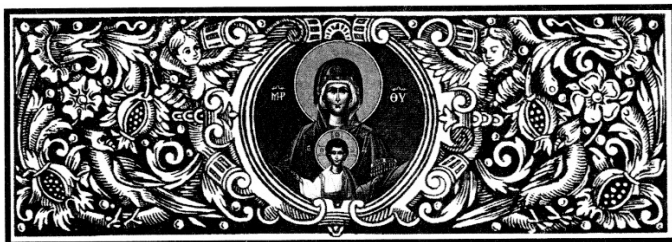
J: Sláva Tebí, Christé Bóže, upovánije naše, sláva Tebí.

E: Sláva, i nýňi: Hóspodi pomíľuj, **tríždy. Blahosloví.**

J: Christós ístinnyj Bóh náš, molítvami prečistyja svojejá Mátere: svjatých slávných i vsechváľných apóstol: íže vo svjatých otcá nášeho Nikolája archijepískopa, Mirlíkíjskaho čudotvórcá, íže vo svjatých otcá nášeho Andréja, archijepískopa Krítskaho, jerusalimíta, jehóže dnés Velíkij kanón soveršájem: i vsích svjatých, pomíľujet i spasét nás, jáko bláh i čeloviko-Púbec.

E: Amíň.

Útreňa Akafistovoj subbóty

J: Sláva svjat'ij, i jedinósúščnij, i životvorjáščej, i nerazd'íl'ňij Trójci, vsehdá, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

E: Amíň.

Sláva vo výšnich Bóhu, i na zemlí mír, v čelovícich blahovolénije. **Tríždy**

Hóspodi, ustňi mojí otvérzeši i ustá mojá vozvist'át chvalú tvojú. **Dváždy**

Psalóm 142.

Hóspodi uslyši molítku mojú, vnuší molénije mojí vo ístiňi tvojej, * uslyši mjá v právd'i tvojej. – I ne vnídi v súd s rabóm tvojm, * jáko ne opravdítsja před tobóju vsják živýj. – Jáko pohná vráh dúšu mojú, * smiril jést' v zémľu život mój. – Posadil mjá jést' v témnych, jáko mértvyja víka, * i uný vo mňi dúch mój: vo mňi smjatésja sérdce mojí. – Pomjanúch dní drévnija: poučíchsja vo vsích d'íl'ich tvojích, * v tvorénijich rukú tvojeju poučáchsja. – Vozd'ích k tebí rúci mojí, * duša mojá jáko zémľa bezvódnaja tebí. – Skóro uslyši mjá, Hóspodi, * isčezé dúch mój. – Ne otvratí licá tvojeho ot mené, * i upodóbl'usja nizchod'áščym v rón. – Slyšanu sotvorí mňi zaútra mílost' tvojú,* jáko na t'á upovách. – Skaží mňi, Hóspodi, pút', v óň že pojdú, * jáko k tebí vzjách dúšu mojú. – Izmí mjá ot vráh mojích, Hóspodi, k tebí pribihóch, * naučí mjá tvoríti vóľu tvojú, jáko tý jesí Bóh mój. – Dúch tvój blahij

nastávit mja na zémľu právu, * ímene tvojeho rádi, Hóspodi, živíši mja právdou tvojeju. – Izvedeši ot pečáli dúšu moju, * i mílóstiju tvojeju potrebiši vrahí moja. – I pohubiši vsja stužájuščyja duši mojej, * jáko áz ráb tvój jésm. – Uslýši mja, Hóspodi, v právd'i tvojej, * i ne vniði v súd s rabóm tvojim. – Uslýši mja, Hóspodi, v právd'i tvojej, * i ne vniði v súd s rabóm tvojim. – Dúch tvój blahíj, * nastávit mja na zémľu právu.

Sláva, i nýňi: Allilúja, allilúja, allilúja, * sláva Tebí, Bóže.
Trízdy

Jektenijá velíkaja:

J: Mírom Hóspodu pomolímsja.

L: Hóspodi, pomíluj.

O svýšňim míri, i spaséniji dúš nášich, Hóspodu pomolímsja.

O míri vseho míra, blahostojániji svjatých Bóžijich cerkvěj i sojedínéniji vsích, Hóspodu pomolímsja.

O svjat'ím chrámi sém, i s víroju, blahohovínijem, i stráchom Bóžiiim vchoďáščich v óň, Hóspodu pomolímsja.

O svjat'íššem vselénst'ím Archijereji našem **ímja rék**, Pápi Rímst'ím, Hóspodu pomolímsja.

O preosvjaščénňjšem Archijepískopi i Mitropolít'i našem Kýr **ímja rék**, i o bohoľubívim Jepískopi našem **ímja rék**, čestním presvýterstvi, vo Christ'í diákonstvi, o vsém prič't'i i ľúdech, Hóspodu pomolímsja.

O prederžáščich vlastech nášich i o vsém vóinstvi, Hóspodu pomolímsja.

O blahorastvoréniji vozdučov, o izobíliji plodov zemných, i vrémeňich mírnych, Hóspodu pomolímsja.

O plávajuščich, putešestvujuščich, nedúhjuščich, stráđuščich, pľinénnych i o spaséniji ích, Hóspodu pomolímsja.

O izbávitisja nám ot vsjákija skórbi, hńíva i núždy, Hóspodu pomolímsja.

Zastupí, spasí, pomíluj, i sochraní nás, Bóže, Tvojeju blahodátiju.

Presvjatúju, prečístuju, preblahoslovénnuju, slávnuju Vladýčicu nášu Bohoródicu i prisnodívu Mariju, so vsími svjatými pomjanúvše, sámi sebe, i drúh drúha, i vés živót náš Christú Bóhu predadím.

℟: Tebí, Hóspodi.

J: Jáko podobájet Tebí vsjákaja sláva, čest' i poklonénije, Otcú i Sýnu, i svjatómu Dúchu, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

℟: Amíň.

Pojétsja vo hlás troparjá nastojáščaho dné:

Bóh Hospód' i javísja nám, blahoslovén hrjadýj vo ímja Hóspodne.

℟: Bóh Hospód' i javísja nám, blahoslovén hrjadýj vo ímja Hóspodne.

Stích 1: Ispovídajtesja Hóspodevi, jáko bláh, jáko vo vík mílost' jehó.

Stích 2: Obyšédše obydoša mjá, i ímenem Hóspodnim protiv'áčhsja ím.

Stích 3: Ne umrú, no živ búdu i povím d'ílá Hóspodňa.

Stích 4: Kámeň, jehóže nebrehoša zíduščiji, séj býst' vo hlavú úhla: ot Hóspoda býst' séj, i jést' díven vo očesích nášich.

Hlás 8.: Povel'ínnoje tájno prijém v rázumi, * v króvi Jósifovi tščánijem predstá bezplótnyj, * hlahóľa neiskusobráčnij: * priklonívyj schoždénijem nebesá, * vmiščájetsja neizmínno vés v t'á. * Jehóže i víďa v ložesnách tvojih prijémša rábij zrák, * užasájusja zvátí tebí: * rádujsja nevísto nenevístnaja. **Dváždy.**

Sláva, i nýňi: tójže.

Táže stichoslóvim kathísmu psaltíra 16:

Psalóm 109: Reče Hospód' Hóspodevi mojemu: síd' odesnúju Mené, dóndeže položú vrahí Tvojá podnóžije nóh Tvojích. Žézl síly póslet tí Hospód' ot Sijóna, i hospód'stvuj posred'í vrahóv Tvojích. S Tobóju náčalo v deň síly Tvojejá, vo svítlostech svjatých Tvojích, iz čréva préžde dennícy rodích T'a. Kl'átsja Hospód' i ne raskájetsja: Tý jeréj vo vík, po čínu Melchisedékovu. Hospód' odesnúju Tebé sokrušíl jést' v deň hńíva Svojeho carí. Súdit vo jazýcich, ispólnit padénija, sokrušít hlavý na zemlí mnóhich. Ot potóka na putí pijét, sehó rádi voznesét hlavú. **Sláva:**

I po ispólnéniji sejá, jektenijá málaja, i pojém kondák na sred'í, so sladkopínijem, kósno.

Málaja jektenijá:

J: Páki i páki mírom Hóspodu pomolímsja.

E: Hóspodi, pomíluj.

J: Zastupí, spasí, pomíluj i sochrání nás, Bóže, Tvojeju blahodátiju.

E: Hóspodi, pomíluj.

J: Presvjatúju, prečístuju, preblahoslovénnuju, slávnuju Vladýčicu nášu Bohoródicu i prisnod'ívu Maríju, so vsími svjatými pomjanúvše, sámi sebé i drúh drúha, i vés živót náš Christú Bóhu predadím.

E: Tebí, Hóspodi.

J: Jáko Tvojá deržáva, i Tvoje jést' cárstvo, i síla, i sláva, Otcá, i Sýna, i svjataho Dúcha, nýňi i prisno, i vo víki vikóv.

E: Amíň.

Kondák, hlás 8.: Vzbránnoj vojevódi pobidíteľnaja, * jáko izbávľšesja ot zlých, * blahodárstvennaja vospisújem tí rabí tvojí Bohoródice: * no jáko imúščaja deržávu nepobidímuju, * ot vsjákich nás bíd svobodí, * da zovém tí: Rádujsja nevísto nenevístnaja.

Na námže kadít dijákon svjátýja ikóny, i brátiju, po čínu. Na prócích že tóčiju nastojátel'a i líki. I čtém íkosov i kondakón 6. Stojím na čténiji. Tíi že íkosy sú' po alfávitu: siest', 24, i hlahóľutsja ot jeréja vo svjatóm oltarí.

[A] íkos 1: Ánhel predstátel' s nebesé póslan býst', reščí Bohoródici: rádujsja! I so bezplótnym hlásom voploščájema t'á zrzjá Hóspodi, užasášesja i stojáše, zovýj k néj takovája: rádujsja, jéjuže rádosť vozsjájet: * rádujsja, jéjuže klátva isčéznet. * rádujsja, pádšaho Adáma vozzvánije: * rádujsja, sléz Jévinych izbavlénije. * rádujsja, vysotó neudobovoschodímaja čelovíčeskimi pómysly: * rádujsja, hlubinó neudobožrímaja i ánhel'skima očíma. * rádujsja, jáko jesí carévo sidálišče: * rádujsja, jáko nósiši nosjáščaho vsjá. * rádujsja, zvízdó javľájuščaja sólncu: * rádujsja, utróbo Božéstvennaho voploščénija. * rádujsja, jéjuže obnovľájetsja tvár: * rádujsja, jéjuže poklaňájemsja tvorcú. * **Rádujsja nevísto nenevístnaja.**

[V] Kondák 2: Víd'ašči svjátája sebí v čistot'í, hlahólet Havrijílu dérzoščno: preslávnoje tvojeho hlása neudoboprijátelno duší mojej javľájetsja: bezsímenneho bo začátija roždestvó káko hlahóleši, zovýj: Allilúija.

[H] íkos 2: Rázum nedorazumivájemyj, razumíti D'íva iščušči, vozopí k služáščemu: iz bokú čístu, Sýnu káko jést' rodítisja móščno, rcý mi? K néjže ón rečé so stráchom, obáče zovýj síce: rádujsja, sovíta neizrečénneho taínnice: * rádujsja, molčánija prosjáščich víro. * rádujsja, čudés Christóvych načálo: * rádujsja, vel'ínij jeho hlavízno. * rádujsja, Pístvice nebésnaja, jéjuže sníde Bóh: * rádujsja, móste prevod'áj súščich ot zemlí na nébo. * rádujsja, ánhelov mnohoslovúščeje čúdo: * rádujsja bisóv mnohoplačévnyj strúpe. * rádujsja, svít neizrečénno rodívšaja: * rádujsja, jéže káko, ni jedínahože naučívšaja. * rádujsja, premúdrych prevoschod'áščaja rázum: *

rádujsja, vírných ozarjájuščaja smýsly. * **Rádujsja nevísto nenevístnaja.**

[D] Kondák 3: Síla výšňaho osiní tohdá k začátiju brakoneiskúsnuju, i blahoplódnaja tojá ložesná, jáko seló pokazá sládkoje, vsím choťáščym žáti spasénije, vnehdá píti síce: Allilúija.

[E] íkos 3: Imúšči Bohoprijátnuju Ďíva utróbu, vostečé ko Jelisavéti: mladénc že ónoja ábije poznáv sejá cilovánije, rádovašesja, i ihraňmi jáko písňmi vopijáše k Bohoródi: rádujsja, ótrasli neuvjadájemyja rozhó: * rádujsja, plodá bezsmértnaho st'ážánije. * rádujsja, d'ílateľa d'ílajuščaja čelovikoľúbca: * rádujsja, sadíteľa žizni nášeja róždšaja. * rádujsja, nívo, rast'áščaja hobzovánije ščedró: * rádujsja, trapézo, nosjáščaja obílije očiščénij. * rádujsja, jáko ráj písčnyj procvitáješi: * rádujsja, jáko pristánišče dušám hotóviši. * rádujsja, prijátnoje molítvy kadílo: * rádujsja, vseho míra očiščénije. * rádujsja, Bóžije k smértnym blahovolénije: * rádujsja, smértných k Bóhu derznovénije. * **Rádujsja nevísto nenevístnaja.**

[Z] Kondák 4: Búrju vnútr imíja pomyšlénij sumníteľnych, cilomúdreňnyj Jósif smjatésja, k tebí zrjá nebráčňij, i brakookrádovannuju pomyšľája, neporóčnaja: uvíd'iv že tvoje začátije ot Dúcha svjáta, rečé: Allilúija.

I páki kondák, hlás 8.: Vzbráňnoj vojevóďi pobidíteľnaja, * jáko izbávľšesja ot zlých, * blahodárstvennaja vospisújem tí rabí tvojí Bohoródice: * no jáko imúščaja deržávu nepobidímuju, * ot vsjákich nás bíd svobodí, * da zovém tí: Rádujsja nevísto nenevístnaja.

Táže stichoslóvim neporóčny kathisma 17:

Psalóm 118: Prízri na mjá i pomíľuj mjá, po sudú ľúbjaščich ímja Tvoje. Stopý mojá naprávi po slovesí Tvojemú, i da ne obladájet mnóju vsjákoje bezzakónije. Izbávi mjá ot klevety

čelovičeskija, i sochraňú zápovidi Tvojá. Licé Tvoje prosvití na rabá Tvojeho, i naučí mja opravdánijem Tvojím. Ischodišča vodnája izvedost' i oči mojí, poněže ne sochraních zákona Tvojeho. Práveden jesí, Hóspodi, i právi sudí Tvojí. Zapovídál jesí právdu svídínija Tvojá, i ístinu ziló. Istájala mja jést' révnost' Tvojá, jáko zabýša slovesá Tvojá vrazí mojí. Razžéno slóvo Tvoje ziló, i ráb Tvój vozľubí je. Juňjšij áz jésm i uničizén, opravdánij Tvojích ne zabých. Právda Tvojá právda vo vík, i zákón Tvój ístina. Skórbí i núždy obritóša mja, zápovidi Tvojá poučénije moje. Právda svídínija Tvojá v vík, vrazumí mja, i živ búdu. Vozzvách vsím sérdcem mojí, uslyši mja, Hóspodi, opravdánija Tvojá vzyščú. Vozzvách Tí, spasí má, i sochraňú svídínija Tvojá. Predvarích v bezhódijí i vozzvách, na slovesá Tvojá upovách. Predvaríst' i oči mojí ko útru, poučítisja slovesém Tvojím. Hlás mój uslyši, Hóspodi, po mílosti Tvojeje: po sud'bí Tvojeje živí mja. Priblížisjasja hoňáščijí mja bezzakónijem, ot zákona že Tvojeho udalíšasja. Blíz jesí Tý, Hóspodi, i vsí putjé Tvoí ístina. Ispérva poznách ot svídínij Tvojích, jáko v vík osnovál já jesí. Vížd' smirénije moje i izmí mja, jáko zákona Tvojeho ne zabých. Sudí súd mój i izbávi mja, slovesé rádi Tvojeho živí mja. Daléče ot hrišnik spasénije, jáko opravdánij Tvojích ne vzyškáša. Ščedróty Tvojá mnóhi, Hóspodi, po sud'bí Tvojeje živí mja. Mnózi izhoňáščijí má i stužájuščijí mí, ot svídínij Tvojích ne ukloníchsja. Víďich nerazumivájuščijí i istájach, jáko slovés Tvojích ne sochraníša. Vížd', jáko zápovidi Tvojá vozľubí, Hóspodi, po mílosti Tvojeje živí mja. Načálo slovés Tvojích ístina, i vo vík vsjá sud'bý právdy Tvojeje. Kňazi pohnáša mja túne, i ot slovés Tvojích ubojásja sérdce moje. Vozrádujusja áz o slovesích Tvojích, jáko obritájaj korýst' mnóhu. Neprávdú voznenavíďich i omerzích, zákón že Tvój vozľubí. Sedmeríceju dném chvalích Tjá o sud'bách právdy Tvojeje. Mír

mnóh ľúbjašcym zakón Tvój, i ňíst' ím soblázna. Čájach spasénija Tvojehó, Hóspodi, i záповidi Tvojá vozľubích. Sochraní dušá mojá sviďínija Tvojá i vozľubí já ziló. Sochraních záповidi Tvojá i sviďínija Tvojá, jáko vsí putijé mojí pred Tobóju, Hóspodi. Da priblížitsja molénije mojé pred Ťá, Hóspodi, po slovesí Tvojemú vrazumí mjá. Da vniđet prošénije mojé pred Ťá, Hóspodi, po slovesí Tvojemú izbávi mjá. Otrýhnut ustňí mojí pínije, jehdá naučíši mjá opravdánijem Tvojím. Proviščájet jazýk mój slovesá Tvojá, jáko vsjá záповidi Tvojá právda. Da búdet ruká Tvojá jéže spastí mjá, jáko záповidi Tvojá izvólich. Vozželách spasénije Tvojé, Hóspodi, i zakón Tvój poučénije mojé jést'. Živá búdet dušá mojá i voschválit Ťá, i suďbý Tvojá pomóhut mňí. Zabludích, jáko ovčá pohíbšeje, vzyščí rabá Tvojehó, jáko záповidej Tvojích ne zabých. **Sláva:**

Málaja jektenijá:

J: Páki i páki mírom Hóspodu pomolímsja.

E: Hóspodi, pomíľuj.

J: Zastupí, spasí, pomíľuj i sochraní nás, Bóže, Tvojéju blahodátiju.

E: Hóspodi, pomíľuj.

J: Presvjatúju, prečístuju, preblahoslovénnuju, slávnuju Vladýčicu nášu Bohoródicu i prisnoďívu Maríju, so vsími svjatými pomjanúvše, sámi sebé i drúh drúha, i vés živót náš Christú Bóhu predadím.

E: Tebí, Hóspodi.

J: Jáko bláh i čelovikoľúbec Bóh jesí, i Tebí slávu vozsyľajem Otcú, i Sýnu, i svjatómu Dúchu, nýňi i prisno, i vo víki vikóv.

E: Amíň.

I páki kondák, hlás 8.: Vzbránnoj vojevódi pobidítelnaja, * jáko izbávľšesja ot zľých,* blahodárstvennaja vospisújem tí rabí tvojí Bohoródice: * no jáko imúščaja deržavu nepobidímuju, * ot vsjákich nás bíd svobodí, * da zovém tí: Rádujsja nevísto nenevístnaja.

I druhíja íkosy i kondakí, 6:

[I] íkos 4: Slýšaša pástyrije ánhelov pojúščich plotskóje Christóvo prišestvije, i tékše jáko k pástyrju, víd'at sehó jáko áhnca neporóčna, vo črévi Mariíni upásšasja, júže pojúšče ríša: rádujsja, áhnca i pástyrja Máti: * rádujsja, dvóre slovésnych ovéc. * rádujsja, nevidimych vrahóv mučénije: * rádujsja, rájskich dvérej otverzénije. * rádujsja, jáko nebésnaja srádujutsja zemným: * rádujsja, jáko zemnája slikovstvújut nebésnym. * rádujsja, apóstolov nemólcnaja ustá: * rádujsja, strastotérpcev nepobidímaja dérzoste. * rádujsja, tvrdoje víry utverždénije: * rádujsja, svítloje blahodáti poznánije. * rádujsja, jéjuže obnažísja ád: * rádujsja, jéjuže oblekóchomsja slávoju. * Rádujsja nevísto nenevístnaja.

[F] Kondák 5: Bohotéčnuju zvizdú uzrívše volsví, tojá pos'ídovaša zari: i jáko svitíl'nik deržášče jú, tóju ispytáču krípkaho carjá: i dostíhše nepostižímaho, vozrádovašasja jemú vopijúšče: Allilúija.

[I] íkos 5: Víd'íša ótrocy chaldéjstiji na rukú d'ivíču, sozdávšaho rukáma čelovíki, i Vladýku razumivájušče jehó, ášče i rabij priját zrák, potščášasja darmí poslužítí jemú, i vozopítí blahoslovénňij: rádujsja, zvizdý nezachodímýja Máti: * rádujsja, zaré táinstvennaho dné. * rádujsja, prélesti péšč uhasívšaja: * rádujsja, Tróicy táinniki prosviščájuščaja. * rádujsja, mučíteľa bezčelovíčnaho izmetájuščaja ot načál'stva: * rádujsja, Hóspoda čelovikoľúbca pokazávšaja Christá. * rádujsja, várvarskaho izbavľájuščaja služénija: * rádujsja, timínija izimájuščaja d'íl. * rádujsja, ohňá

poklonénije uhasívšaja: * rádujsja, plámene strastěj izmiňajuščaja.* rádujsja, vírnych nastávnice cilomúdrija: * rádujsja, vsích rodóv veselíje. * **Rádujsja nevísto nenevístnaja.**

[K] Kondák 6: Propovídnicy Bohonósniji bývše volsví, vozvratíšasja vo Vavilón, skončávše tvoje prorócestvo: i propovíдавše t'á Christá vsím, ostáviša Íroda jáko bujeslónvjašča, ne vídušča píti: Allilúija.

[L] íkos 6: Vozsijávyj vo Jehípt'i prosviščénije ístiny, othnál jesí lzí t'mú: ídoli bo jehó Spáse, ne terpjášče tvojejá kríposti, padóša. Sích že izbávľšijisja vopijáchu k Bohoródici: rádujsja, ispravlénije čelovíkov: * rádujsja, nizpadénije bisóv. * rádujsja, prélesti deržávu poprávšaja: * rádujsja, ídoľskuju lést' obličívšaja. * rádujsja móre, potopívšeje faraóna mýslennaho.* rádujsja, kámeňu, napojívšij žážduščyja žízni. * rádujsja, óhnennyj stólpe, nastavľájaj súščyja vo t'mí: * rádujsja, pokróve míru, šířšij óblaka. * rádujsja píšče, mánnij príjemnice: * rádujsja, sládsti svjatýja služíteľnice. * rádujsja, zemlé obitovániya: * rádujsja, iz nejáže tečét méd i mlekó. * **Rádujsja nevísto nenevístnaja.**

[M] Kondák 7: Choťášču Simeónu ot nýnišňaho víka prestávitisja preléstnaho, vdálsja jesí jáko mladénc tomú: no poználsja jesí jemú i Bóh soveršénnyj. Tímže udivísja tvojejí neizrečénňij premúdrosti, zovýj: Allilúija.

I páki kondák, hlás 8.: Vzbránoij vojevóđi pobidíteľnaja,* jáko izbávľšesja ot zlých,* blahodárstvennaja vospisújem tí rabí tvojí Bohoródice: * no jáko imúščaja deržávu nepobidímuju, * ot vsjákich nás bíd svobodí, * da zovém tí: Rádujsja nevísto nenevístnaja.

Psalóm 50.

Pomíľuj mja Bóže, po veľicij mĺlosti tvojej, i po mnóžestvu ščedrót tvojích očisti bezzakónije moje. Najpáče omýj mja ot bezzakónija mojihó, i ot hrichá mojihó očisti mja. Jáko bezzakónije moje áz znáju, i hrich mój predó mnóju jést' výnu. Tebí jedínomu sohrišich i lukávoje pred tobóju sotvorich: jáko da opravdišisja vo slovesích tvojích, i pobidiši vnehdá suditi tí. Sé bo v bezzakónijich začát jěsm, i vo hrisích rodí mja máti mojá. Sé bo ístinu vozľubíl jesí, bezvístnaja i tájnaja premúdrosti tvojejá javíl mí jesí. Okropíši mja yssópom i očíščusja: omýješi mja, i páče sníha ubil'úsja. Slúchu mojemú dási rádost' i veselije: vozrádujutsja kósti smirénnyja. Otvratí licé tvoje ot hrich mojích, i vsjá bezzakónija mojá očisti. Sérdec čisto sozízdi vo mńi Bóže, i dúch práv obnoví vo utróbi mojej. Ne otvérži mené ot licá tvojehó, i Dúcha tvojehó svjataho ne otimí ot mené. Vozdážd' mí rádost' spasénija tvojehó, i dúchom vladýčnim utverdí mja. Naučú bezzakónnyja putém tvojím, i nečestíviji k tebí obrat'átsja. Izbávi mja ot krověj Bóže, Bóže spasénija mojihó: vozrádujetsja jazýk mój právd'i tvojej. Hóspodi, ustńi mojí otvérzeši, i ustá mojá vozvisťát chvalú tvojú. Jáko ášče bý voschot'íl jesí žértvy, dál bých úbo: vsesožženija ne blahovolíši. Žértva Bóhu dúch sokrušen: sérdec sokrušenno i smirénno Bóh ne uničizít. Ublaží, Hóspodi, blahovolénijem tvojím Sijóna, i da sozízduťsja st'íny jerusalímskija. Tohdá blahovolíši žértvu právdy, voznošénije i vsesožžehájemaja, tohdá vozložát na oltár tvój teľcý.

I kanóny: svjataho chráma i presvjátýja Bohoródicy.

Kanón: Písň 1.

Irmós: Hlás 4.: Níst' tebí podóben, * preproslávlennyj Hóspodi, * rukóju bo krípkoju izbávil jesí ľúdi, * jáže st'ažál jesí, * čelovikoľúbče.

Hlás tójže. Katavásija: Otvérzu ustá mojá, * i napólnatsja dúcha, * i slóvo otrýhnu caríci Máteri, * i javľúsja svítlo toržestvúja, * i vospojú rádujasja tojá čudesá.

Písň 3.

Irmós: Ne múdrostiju i síloju, i bohátstvom chválimsja, * no tobóju, Ótčeju ipostásnoju múdrostiju, Christé: * níst' bo svját, páče tebé, * čelovikoľúbče.

Katavásija: Tvojá pisnoslócvy Bohoródice, * živýj i nezavístnyj istóčnice, * lík sebí sovokúplšyja duchóvno utverdí,* v Božéstvenňij tvojej slávi vincév slávy spodóbi.

Málaja jektenijá:

J: Páki i páki mírom Hóspodu pomolímsja.

E: Hóspodi, pomíluj.

J: Zastupí, spasí, pomíluj i sochraní nás, Bóže, Tvojeju blahodátiju.

E: Hóspodi, pomíluj.

J: Presvjatúju, prečístuju, preblahoslovénnuju, slávnuju Vladýčicu nášu Bohoródicu i prisnodřívu Maríju, so vsími svjatými pomjanúvše, sámi sebé i drúh drúha, i vés živót náš Christú Bóhu predadím.

E: Tebí, Hóspodi.

J: Jáko Tý jesí Boh náš, i Tebí slávu vozsylájem, Otcú, i Sýnu, i svjatómu Dúchu, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

E: Amíň.

I páki kondák, hlás 8.: Vzbránoej vojevóđi pobidítel'naja,* jáko izbávlšesja ot zlých,* blahodárstvennaja vospisújem tí rabí tvojí Bohoródice: * no jáko imúščaja deržávu nepobidímuju, * ot vsjákich nás bíd svobodí, * da zovém tí: Rádujsja nevísto nenevístnaja.

I čtém druhíja šést' íkosov i kondakóv.

[N] íkos 7: Nóvuju pokazá tvár jávľ'sja ziždíteľ, nám i ot nehó bývšim, iz bezsímennyja prozjáb utróby, i sochranív jú, jákože bí, netľínnu. Da čúdo víďašče vospojím jú, vopijúšče: rádujsja, cvíte netľínija: * rádujsja, vínče vozderžánija. * rádujsja, voskresénija óbraz oblistajúščaja: * rádujsja, ánhel'skoje žitijé javľájuščaja. * rádujsja drévo svitloplodovítóje, * ot nehóže pitájutsja vírniji: * rádujsja drévo blahosinnolistvennoje, * ímže pokrývájutsja mnózi. * rádujsja, vo črévi nosjáščaja izbáviteľa pľínennym: * rádujsja, róždšaja nastávnika zablúždšym. * rádujsja, sudijí právednaho umolénije: * rádujsja, mnóhich sohrišénij proščénije. * rádujsja, odéždo nahích derznovénija: * rádujsja, ľubý vsjákoje želánije pobizďajúščaja. * **Rádujsja nevísto nenevístnaja.**

[ks] Kondák 8: Stránnoje roždestvó víďivše, ustranímsja míra, úm na nebesá prelóžše: sehó bo rádi vysókiy Bóh, na zemlí javísja smirénnyj čelovík, choťáj privleščí k vysot'í, tomú vopijúščyja: Allilúija.

[O] íkos 8: Vés bí v nížnich, i výšnich nikákože ostupí neopísannoje Slóvo: snizchoždénije bo Božéstvennoje, ne prechoždénije že místnoje býst', i roždestvó ot Dívy Bohoprijátnyja, slýšaščyja sijá: rádujsja, Bóha nevmistímaho vmistílišče: * rádujsja, čestnáho táinstva dvéri. * rádujsja, nevírnych sumníteľnoje slýšanije: * rádujsja, vírnych izvístnaja pochvaló. * rádujsja, kolesníce presvjatája, súščaho na Cheruvímich: * rádujsja, selénije preslávnoje, súščaho na Serafímich. * rádujsja, protivnája v tóžde sobrávšaja: * rádujsja, d'ívtvo i roždestvó sočetávšaja. * Rádujsja, jéjuže razrišísja prestuplénije: * rádujsja, jéjuže otvérzesja ráj. * rádujsja, kľučú cárstvija Christóva: * rádujsja, nadéždo bláh víčnych. * **Rádujsja nevísto nenevístnaja.**

[P] Kondák 9: Vsjákoje jestestvó ánhel'skoje udivísja, velíkomu tvojeho vočelovíčenija d'ílu: nepristúpnaho bo

jáko Bóha, zrjáše vsím pristúpnaho čelovíka, nám úbo sprebyvájušča, slýšašča že ot vsích: Allilúija.

[R] ikos 9: Vitija mnohoviščánnija, jáko rýby bezhlásnyja, vídim o tebí Bohoródice: nedoumivájut bo hlahólati, jéže káko, i Ďíva prebyváješi, i rodíti vozmohlá jesí? Mý že táinstvu divjášcesja, vírno vopijém: rádujsja, premúdrosti Bóžija prijátelišče: rádujsja, promyslénija jehó sokróvišče. * rádujsja, ľubomúdryja nemúdryja javľájuščaja: * rádujsja, chitroslovésnyja bezslovésnyja obličájuščaja: * rádujsja, jáko obujáša ľútiji vzyskátele: * rádujsja, jáko uvjadóša basnotvórcy. * rádujsja, athinéjskaja pleténija rasterzájuščaja: * rádujsja, rýbarskija mréži ispolňájuščaja. * rádujsja, iz hlubíny nevíďinija izvlačájuščaja: * rádujsja, mnóhi v rázumi prosviščájuščaja. * rádujsja, korabl'ú choťáščich spastísja: * rádujsja, pristánišče žitéjskich plávanij.* **Rádujsja nevísto nenevístnaja.**

[S] Kondák 10: Spástí choťá mír, iže vsích ukrasíteľ, k semú samoobitován prijíde, i pástyr sýj jáko Bóh, nás rádi javísja po nám čelovík: podobným bo podobnoje prizváv, jáko Bóh slýšit: Allilúija.

I páki kondák, hlás 8.: Vzbránoej vojevóďi pobidíteľnaja,* jáko izbávl'sesja ot zlých,* blahodárstvennaja vospisújem tí rabí tvojí Bohoródice: * no jáko imúščaja deržávu nepobidímuju, * ot vsjákich nás bíd svobodí, * da zovém tí: Rádujsja nevísto nenevístnaja.

Sidálen, hlás 1. Podóben: Hrób tvój: Velíkij vóin neveščéstvennych ánhelov, vo hrád Nazarét,* predtáv carjá vozviščájet tvojehó čístaja, i vikóv Hóspoda: * rádujsja, hlahól'a tebí, blahoslovénnaja Maríje, * nepostižímaja i neskazánnaja hlubinó, * čelovíkov vozzvánije.

Sláva: i nýňi, tójže.

Písň 4.

Irmós: Séj Bóh náš, ot Ďívy voplóšcsja, * i jestestvó oboživ, * jehóže vospivájušče vospojím: * sláva síľi tvojej, Hóspodi.

Katavásija: Sid'áj vo slávi, na prestóľi Božestvá, * vo óblaci léhci, * príide Iisús prebožestvennyj, * netľínnoju dlániju, * i spasé zovúšcyja: * sláva Christé síľi tvojej.

Písň 5.

Irmós: St'ažávyj ný izbránnyja ľúdi * króviyu tvojeju, Hóspodi, * tvój mír dážd' nám, * vo jedinomyšliji sochraňaja stádo tvoje.

Katavásija: Užasóšasja vsjáčeskaja * o Božestvenňij slávi tvojej: * tý bo neiskusobráčnaja Ďívo, * imíla jesí vo utróbi nad vsími Bóha, * i rodilá jesí bezľítneho Sýna, * vsím vospivájuščym t'á mír podavájuščaja.

Zďí prestajét kanón svjatáho chráma.

Písň 6.

Irmós, hlás 4.: Božestvennoje sijé í vsečestnoje, * soveršájušče prázdienstvo, * bohumúdríji Bohomátere: * príidíte rukámi vospľeščim, * ot nejá róždšahosja Bóha slávim.

Sijá písň Jósifova:

Irmós, hlás 6.: Žitéjskoje móre vzdvizájemoje zrjá napástej búreju, * k tíchomu pristánišču tvojemú priték vopijú tí: * vozvedí ot tľí živót mój, * Mnohomílostive.

Málaja jektenijá:

J: Páki i páki mírom Hóspodu pomolímsja.

E: Hóspodi, pomíluj.

J: Zastupí, spasí, pomíluj i sochraní nás, Bóže, Tvojeju blahodátiju.

L: Hóspodi, pomíluj.

J: Presvjatúju, prečistuju, preblahoslovénnuju, slávnuju Vladýčicu nášu Bohoródicu i prisnodívu Mariju, so vsími svjatými pomjanúvše, sámi sebe i drúh drúha, i vés živót náš Christú Bóhu predadím.

L: Tebí, Hóspodi.

J: Tý bo jesí cár míra, i spás dúš nášich, i Tebí slávu vozsyľajem, Otcú, i Sýnu, i svjatómu Dúchu, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

L: Amíň.

I páki kondák, hlás 8.: Vzbránnoj vojevódi pobiditel'naja,* jáko izbávľšesja ot zľých,* blahodárstvennaja vospisújem tí rabí tvoji Bohoródice: * no jáko imúščaja deržavu nepobidímuju, * ot vsjákich nás bíd svobodí, * da zovém tí: Rádujsja nevísto nenevístnaja.

I čtém ostávlšijasja šest' íkosov i kondakóv.

[T] íkos 10: Sťiná jesí d'ívam Bohoródice D'ívo, i vsím k tebí pribihájuščym: íbo nebesé i zemlí tvoréc ustróji t'á prečístaja, vsel'sja vo utróbi tvojeji, i vsjá prihlašáti tebí naučív: rádujsja, stólpe d'ívtva: * rádujsja, dvér spasénija: * rádujsja, načálnice mýslennaho nazdánija: * rádujsja, podátel'nice Božéstvennyja bláhosti. * rádujsja, tý bo obnovíla jesí začátyja stúdno: * rádujsja, tý bo nakazála jesí okrádennyja umóm. * rádujsja, tlíteľa smýslov upražňájuščaja: * rádujsja, síjateľa čistoty rózďšaja. * rádujsja, čertóže bezsímennaho unevíščenija: * rádujsja, vírnych Hóspodevi sočetávšaja. * rádujsja, dóbraja mladopítateľnice d'ívam: * rádujsja, nevistokrasíteľnice dúš svjatých. * **Rádujsja nevísto nenevístnaja.**

[V] Kondák 11: Pínije vsjakoje pobižďájetsja, sprostrétisja tščasčesja ko množestvu mnóhich ščedrót tvojih: ravnočíslennyja bo peská písni ášče prinósim tí

carjú svjatýj, ničtóže soveršajem dostójno, jáže dál jesí nám tebí vopijúščym: Allilúija.

[F] íkos 11: Svitoprijémnuju sviščú, súščym vo t'mí jávľšujusja, zрім svjatúju Dívu: neveščéstvennyj bo vžihájušči óhň, nastav'ájet k rázumu Božéstvennomu vsjá, zaréju úm prosviščájusčaja, zvánijem že počítájemaja, sími: rádujsja, lučé úmnaho sólncá: * rádujsja, svitílo nezachodímaho svíta. * rádujsja, mólnije dúšy prosviščájusčaja: * rádujsja, jáko hróm, vrahí ustrašájusčaja. * rádujsja, jáko mnohosvitloje vozsijaváješi prosviščénije: * rádujsja, jáko mnohotekúščuju istočáješi rikú. * rádujsja, kupíli živopisújuščaja óbraz: * rádujsja, hrichóvnuju otéml'uščaja skvérnu. * rádujsja, báne, omyvájuščaja sóvist': * rádujsja čáše, čérpľuščaja rádot'. * rádujsja, oboňánije Christóva blahouchánija: * rádujsja, životé tájnaho vesélija. * **Rádujsja nevísto nenevístnaja.**

[Ch] Kondák 12: Blahodát' dáti voschot'ív dolhóv drévnich, vsích dolhóv rišitel' čelovíkom, prijíde sobóju ko otšédšym tohó blahodáti: i razdráv rukopisánije, slýšit ot vsích síce: Allilúija.

[Ps] íkos 12: Pojúšče tvoje roždestvó, chválím t'á vsí, jáko oduševlénnyj chrám Bohoródici: vo tvojeje bo vselívsja utróbi, soderžáj vsjá rukóju Hospód', osvjatí, proslávi, naučí vopíti tebí vsích: rádujsja, selénije Bóha i Slóva: * rádujsja, svjatája svjatých bólšaja.* rádujsja, kovčéže pozlaščénnyj Dúchom: * rádujsja, sokróvišče životá neistoščímoje. * rádujsja, čestnýj vínče caréj blahočestívych: * rádujsja, čestnája pochvaló jeréjev blahohovíjnych. * rádujsja, cérkve nepokolebímyj stólpe: * rádujsja, cárstvija nerušímaja st'ínó. * rádujsja, jéjuže vzdvížutsja pobídy: * rádujsja, jéjuže nizpádajut vrazí. * rádujsja, t'íla mojehó vračevánije: * rádujsja, duší mojejá spasénije. * **Rádujsja nevísto nenevístnaja.**

[o] **Kondák 13:** O vsepítaja Máti, róždšaja vsích svjatých svjat'íjšeje Slóvo, nýňišneje prijěmši prinošěnije, ot vsjákija izbávi napásti vsích, i búduščija izmí múki, tebí vopijúščich: Allilúija. **Sěj kondák hlahóli tríždy.**

íkos 1: Ánhel predstáteľ s nebesé poslan býst', reščí Bohoródici: rádujsja! I so bezplótnym hlásom voploščájema t'á zrjá Hóspodi, užasášesja i stojáše, zovýj k něj takovája: rádujsja, jějuže rádot' vozsiájjet: * rádujsja, jějuže kl'átva isčěznet. * rádujsja, pádšaho Adáma vozzvájije: * rádujsja, sléz Jévinych izbavlěnije. * rádujsja, vysotó neudobovoschodímaja čelovíčeskimi pómysly: * rádujsja, hlubinó neudobožrímaja i ánhel'skima očíma. * rádujsja, jáko jesí carévo sidálišče: * rádujsja, jáko nósiši nosjáščaho vsjá. * rádujsja, zvízdó javl'ájuščaja sólnce: * rádujsja, utróbo Božéstvennaho voploščěnjija. * rádujsja, jějuže obnovl'ájetsja tvár: * rádujsja, jějuže poklaňájemsja tvorcú. * **Rádujsja nevísto nenevístnaja.**

I páki kondák, hlás 8.: Vzbránnoj vojevód'i pobidětel'naja,* jáko izbávl'šesja ot zlých,* blahodárstvennaja vospisújem tí rabí tvojí Bohoródice: * no jáko imúščaja deržávu nepobidímuju, * ot vsjákich nás bíd svobodí, * da zovém tí: Rádujsja nevísto nenevístnaja.

Synaksárij Akafistovoj subbóty

Písň 7.

Irmós, hlás 4.: Ne poslužíša tvári bohomúdriji páče sozdávšaho, * no óhnennoje preščěnije múžeski poprávše, * rádovachusja pojúšče: * prepítyj otcév Hóspod' i Bóh, bla-hoslověn jesí.

Ínyj. Irmós, hlás 6.: Rosodáteľnu úbo pešč * soďíla Ánhel prepodóbnym otrokóm, * Chalději že opal'ájušče * veľínije

Bóžije mučiteľa uvišća vopíti: * Blahoslovén jesí Bóže otéc nášych.

Písň 8.

Irmós, hlás 4.: Ótroki blahočestívyja vo peščí, * Roždestvó Bohoródično spasló jést': * tohdá úbo obrazújemoje, * nýňi že d'íjstvujemoje, * vselénnuju vsjú vozdvizájet píti tebí: * Hóspoda pójte d'ílá, * i prevoznosite jehó vo vsjá víki.

Ínyj. Irmós, hlás 6.: Iz plámene prepodóbnym rósu istočil jesí, * i právednaho žertvu i vódu popalíl jesí: * vsjá bo tvoríši Christé tókmo jéže choťíti: * t'á prevoznósim vo vsjá víki.

Po 8. písni:

J: Bohoródicu i Máter svíta v písnech vozveličím.

Velíčit dušá mojá Hóspoda, i vozrádovasja dúch mój o Bózi spási mojém.

Čestníjšuju cheruvím i slávňijšuju bez sravnénija serafím, bez ist'ínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródicu t'á veličajem.

Jáko prizrí na smirénije rabý svojejá, sé bo ot nýňi ublažát mja vsí ródi.

Jáko sotvorí mňi veličije síl'nyj, i svjáto ímja jehó, i mílost' jehó v ródy rodóv bojáščymsja jehó.

Sotvorí deržávu mýšcejú svojeju, rastočí hórdyja mýsliju sércca ích.

Nizloží síl'nyja so prestól, i voznesé smirénnyja, álčuščyja ispólni bláh, i bohat'áščyjasja otpustí tščý.

Vospriját Isrái'ľa ótroka svojeho, pomjanúti mílosti, jákože hlahóla ko otcém nášym, Avraámu i símeni jehó do víka.

Písň 9.

Irmós, hlás 4.: Vsják zemnoródnj * da vzyhrájetsja dúchom prosviščajem, * da toržestvújet že bezplotnych umóv

jestestvo, * počítajúščeje svjaščénnoje toržestvo Bohomátere, * i da vopijét: * rádujsja, vseblažennaja * Bohoródice, čistaja Prismođivo.

Ínyj. Irmós, hlás 6.: Bóha čelovíkom nevozmóžno víd'iti, * na Nehóže ne smíjut Činy ánhelstiji vziráti: * tobóju že Vsečistaja javísja čelovíkom, * Slóvo voploščeno: * Jehóže veličajúšče, * s nebésnymi vóji t'a ublažajem.

Irmós: Isáije likúj, * Díva imí vo črévi, * i rodí Sýna Emmanúila, * Bóha že i čelovíka, * vostók ímja jemú: * jehóže veličajúšče, * Dívu ublažajem.

Svitílen. Podóben: Ženy uslyšite: Jéže ot víka dnés poznávajetsja tájinstvo: * Bóžije Bóh Slóvo, Sýn Dívy Maríi za milosérduje byvájat. * i rádosť blahovíščenija Havrijíl proviščavájat, * s nímže vozopijím vsí: * rádujsja Máti Hospódná.

Na chvalítech: Vsjakoje dychánije: Postávím stichóv 4: i pojem stichíry na hlas 4.

Vsjakoje dychánije da chválit Hóspoda.

Psalóm 148.

Chvalíte Hóspoda s nebés, chvalíte jehó vo výšnich. Tebí podobájet písň, Bóže.

Chvalíte jehó vsí ánheli jehó, chvalíte jehó vsjá síly jehó. Tebí podobájet písň, Bóže.

Stich: Chvalíte jehó na sílach jehó, chvalíte jehó po mnóžestvu veličestvija jehó.

Hlás 4. Podóben: Jáko dóbla: Sokrovénnoje tájinstvo, * i ánhelom nevidomoje, * Havrijíl uvirjájet archánhel, * i k tebí nýňi prijídet jedínij net'ínňij i dóbríj holubíci, * i róda nášeho vozzvániju, * i vozopijét tebí presvjatája, jéže rádujsja: * uhotóvisja slóvom, Bóha Slóva, * tvojími ložesnámi prijáti.

Stích: Chvalíte jehó vo blási trúbnim, chvalíte jehó vo psaltíri i báslech.

Sokrovénnoje tájinstvo, * i ánhelom nevidomoje, * Havrijíl uvirjájet archánhel, * i k tebí nýni prijídet jedíňij netľinňij i dóbrij holubíci, * i róda nášeho vozzvániju, * i vozopijét tebí presvjatája, jéže rádujsja: * uhotóvisja slóvom, Bóha Slóva, * tvojími ložesnámi prijáti.

Stích: Chvalíte jehó v timpáňi i líci, chvalíte jehó vo strúnach i orbáňi.

Svítónósnaja paláta uhotóvasja tebí Vladýko, * utróba čístaja Bohootrokovícy: * hrjadí k sěj i snídi, * usčédri sozdánije tvoje, * zavístno bráň prijímšeje, * i rabótoju uderžannoje Pstívaho, * i dobrótu pėrvuju pohubívšeje, * i tvojeho spasíteľnaho čájuščeje sošėstvija.

Stích: Chvalíte jehó v kėmválích dobrohlásnych, chvalíte jehó v kėmválích vosklicánija. Vsjákoje dychánije da chválit Hóspoda.

Havrijíl archánhel, * k tebí vseneporóchnaja, javléno prijídet, * i vozopijét tebí: * rádujsja klátvy razrišėnije, pádšich vostánije. * rádujsja, jedína izbránnaja Bóhu bývsaja. * rádujsja, kolesníce sólnca slávy: * prijímí bezplótnaho, * vo utróbi tvojeje vselítisja choťáščaho.

Sláva: i nýni, samohlásen, hlás 4.: Jazyka, jehóže ne víďaše, * usľýša Bohoródica, * hlahólaše bo k néj archánhel blahovíščenija hlahóly: * otńúduže vírno prijímši cilovánije, * začát t'á prevíčnaho Bóha. * Ťímže i mý rádujuščasja vopijém tí: * iz nejá voplotívysja neprelóžno Bóže, * mír mírovi dáruj, * i dušám nášym véľiju mílost'.

Jerėj vozhlašájet: Sláva Tebí pokazávšemu nám svít.

Slavoslóvije velíkoje.

Sláva vo výšnich Bóhu, i na zemlí mír, v čelovícich blahovolėnije. Chválím Ťá, blahoslovím Ťá, kláňajemtisja, slavoslóvim Ťá, blahodarím Ťá, velíkija rádi slávy Tvojeja.

Hóspodi carjú nebésnyj, Bóže Ótče vsederžiteľu, Hóspodi Sýne jedinoródnyj, Ísuse Christé, i svjatýj Dúše. Hóspodi Bóže, áhnče bóžij, Sýne otěč, vzěmľaj hrích míra, pomíľuj nás: vzěmľaj hrichí míra, prijímí molítvu nášu. Sid'áj odesnúju Otcá, pomíľuj nás. Jáko Tý jesí jedín svját, Tý jesí jedín Hospód', Ísus Christós, vo slávu Bóha Otcá, amíň.

Na vsják deň blahoslovľú Ťa, i voschvalú ímja Tvoje vo víki, i vo vík víka. Spodóbi, Hóspodi, v deň sěj bez hrichá sochranítisja nám. Blahoslovén jesí, Hóspodi Bóže otěc nášich, i chvál'no i proslávleno ímja Tvoje vo víki, amíň.

Búdi, Hóspodi, mílost' Tvojá na nás, jákože upováchom na Ťá. Blahoslovén jesí, Hóspodi, naučí mja opravdánijem Tvojím. Blahoslovén jesí, Vladýko, vrazumí mja opravdánijem Tvojím. Blahoslovén jesí, svjatýj, prosvití mja opravdánijem Tvojími.

Hóspodi, pribížišče býľ jesí nám v ród i ród. Áz rích: Hóspodi, pomíľuj mjá, iscílí dúšu mojú, jáko sohrišich Tebí. Hóspodi, k Tebí pribihóch, naučí mja tvoríti vóľu Tvojú, jáko Tý jesí Bóh mój: jáko u Tebé istóčnik životá, vo svít'i Tvojém úzrim svít: probávi mílost' Tvojú víduščym Ťá.

Svjatýj Bóže, svjatýj krípkij, svjatýj bezsmértnyj, pomíľuj nás.
Tríždy.

Sláva, i nýňi: Svjatýj bezsmértnyj, pomíľuj nás.

Svjatýj Bóže, svjatýj krípkij, svjatýj bezsmértnyj, pomíľuj nás.

Tropár, hlás 8.: Povel'ínnoje tájno prijém v rázumi, * v króvi Jósifovi tščánijem predstá bezplótnyj, * hlahóľa neiskusobráčnij: * priklonívij schoždénijem nebesá, * vmiščájetsja neizmínno vés v t'á. * Jehóže i víďa v ložesnách tvojích prijémša rábij zrák, * užasájusja zvátí tebí: * rádujsja nevísto nenevístnaja.

Táže jektenijá:

J: Pomíľuj nás, Bóže, po veľicij mílosti Tvojéj, mólimtisja, uslýši i pomíľuj.

Ľ: Hóspodi, pomíľuj. Tríždy

Ješčé mólimsja o svjat'íjšem vselénst'ím Archijeréji našem **ímja rék** Pápi Rímst'ím, i o preosvjaščenníjšem Archijepískopi i Mitropolít'i našem Kýr **ímja rék**, i o bohoľubívím Jepískopi našem Kýr **ímja rék**, o služáščich i poslužívšich vo svjat'ím chrámi sém, i o otcích našich duchóvnych, i vsěj vo Christ'í brátiji našej.

Ľ: Hóspodi, pomíľuj. Tríždy

J: Ješčé mólimsja o prederžáščich vlastéch našich i o vsém vóinství.

Ľ: Hóspodi, pomíľuj. Tríždy

J: Ješčé mólimsja o predstojáščich Púdech, ožidájuščich ot Tebé veľíkija i bohátyja mílosti, za tvorjáščich nám mílostyňu i za vsja pravovírnyja christijány.

Ľ: Hóspodi, pomíľuj. Tríždy

J: Jáko mílostiv i čelovikoľúbec Bóh jesí, i Tebí slávu vozsyľám, Otcú, i Sýnu, i svjatómu Dúchu, nýňi i prísno, i vo víki vikóv.

Ľ: Amíň.

J: Ispólnim útrenňuju molítvu nášu Hóspodevi.

Ľ: Hóspodi, pomíľuj.

Zastupí, spasí, pomíľuj i sochraní nás, Bóže, Tvojéju blahodátiju.

Ľ: Hóspodi, pomíľuj.

J: Útra vsehó soveršénna, svjata, mírna i bezhrišna, u Hóspoda prósim.

Ľ: Podáj, Hóspodi.

J: Ánhela mírna, vírna nastávnika, chraníteľa dúš i t'ílés našich, u Hóspoda prósim.

L: Podáj, Hóspodi.

J: Prošćenija i ostavlénija hrichóv i prehrišénij nášich, u Hóspoda prósim.

L: Podáj, Hóspodi.

J: Dóbrych i poléznych dušám našym i míra mírovi, u Hóspoda prósim.

L: Podáj, Hóspodi.

J: Próceje vrémja životá nášeho v míri i pokajániji skončáti, u Hóspoda prósim.

L: Podáj, Hóspodi.

J: Christijánskija končiny života nášeho, bezbořizneny, nepostýdny, mírny i dóbraho otvíta na strášnim sudišči Christóvi, prósim.

L: Podáj, Hóspodi.

J: Presvjatúju, prečístuju, preblahoslovénnuju, slávnuju Vladýčicu nášu Bohoródicu i prisnodřivu Maríju, so vsími svjatými pomjanúvše, sámi sebe, i drúh drúha, i vés život náš Christú Bóhu predadím.

L: Tebí, Hóspodi.

J: Jáko Bóh mílosti i ščedrót i čelovikořúbija jesí, i Tebí slávu vozsylájem, Otcú, i Sýnu, i svjatómu Dúchu, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

L: Amíň.

J: Mír vsím.

L: I dúchovi tvojemú.

J: Hlavý váša Hóspodevi prikloníte.

L: Tebí Hóspodi.

Jerėj tájno: Hóspodi svjatýj, vo výšnich živýj, i na smirénnyja prizirájaj, i vseíd'áščim ókom Tvojím prizirájaj na vsjú tvár, Tebí prikloníchom výju sérdca i t'ilesé, i mólimsja Tebí: prostří rúku Tvojú nevidimuju ot svjatáho žilíšča Tvojeho, i blahosloví vsjá ný. I ášče čtó sohrišíchom vóleju ilí nevóleju, jáko bláh

i čelovikoľúbec Bóh prostí, dárúja nám mírnaja i premírnaja blahája Tvojá.

J: Tvoje bo jést', jéze mílovati i spasáti ný, Bóže náš, i Tebí slávu vozsyľájem, Otcú, i Sýnu, i svjatómu Dúchu, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

L: Amíň.

Velíkij otpúst

J: Premúdrost'.

L: Blahosloví.

J: Sýj blahoslovén Christós Bóh náš, vsehdá, nýni i prísno, i vo víki vikóv.

L: Amíň. Utverdí, Bóže, katolíčeskúju víru, vo víki vikóv.

J: Presvjatája Bohoródice, spasí nás.

L: Čestňjšuju cheruvím i slávňjšuju bez sravnénija serafím, bez ist'ínija Bóha Slóva róždšuju, súščuju Bohoródicu t'á veličájem.

J: Sláva Tebí Christé Bóže, upovánije naše, sláva Tebí.

L: Sláva, i nýni: Hóspodi, pomíľuj. **Trízdy.** Blahosloví.

J: Christós ístinnyj Bóh náš, molítvami prečistyja svojeja Mátere: síľuju čestnáho i životvorjáščaho Krestá: zastupléňmi čestných nebésnych síľ bezplótnych: čestnáho i slávnaho proróka, predtéči i krestíteľa Joáanna: svjatých slávnych i vsechváľnych apóstol: íže vo svjatých otcá našeho Nikolája archijepískopa, Myrlikíjskaho čudotvórcu: svjatých slávnych i dobropobídných múčeník: prepodóbných i bohonósných otéc nášich: svjatých i právedných bohootéc Joakíma i Ánny: i vsích svjatých, pomíľujet i spasét nás, jáko bláh i čelovikoľúbec.

L: Amíň.

**Pro potrebu farnosti Kamjunka
Zhotovîv: o. Peter Halgaš
Kamjunka 2021**